

VRATI
SVOJ
SJAJ

VIAŽAN DAN?
OSVEŽI SE.

predstavlja
Od 28. oktobra

 series

 max

ONI KOJI ĆE MENJATI SVET SADA IMAJU 10 A NE 50 GODINA

Nakon objavljivanja svetskog bestslera *Sapijens*, autor Juval Noa Harari je sa raznih strana počeo da dobija pitanja o tome da li je moguće napisati sličnu knjigu za decu. Ideja mu je zazvučala važno, jer „ako će iko doneti promenu u svetu u kome živimo to su upravo oni koji su sada deca“.

Mi nezaustavljivi – Kako smo osvojili svet je prva od četiri knjige iz serijala koji govori o istoriji čovečanstva ali istovremeno i podstiče decu da postavljaju pitanja i razvijaju kritičko mišljenje o prošlosti, kako bi bolje razumela društvene probleme sa kojima se danas suočavamo.

Kreativni centar je nedavno objavio knjigu *Mi nezaustavljivi – Kako smo osvojili svet*, uz više od 30 izdavačkih kuća širom sveta, sa željom da naši čitaoci budu među prvima koji će imati priliku da pročitaju ovo jedinstveno izdanje! Iz razgovora sa autorom saznali smo više o njegovoj motivaciji za pisanje knjige, odnosno prema mladoj publici i značaju koji pridaje ulozi dece u promenama koje donosi budućnost.

Možete li ukratko da nam predstavite svoju novu knjigu za decu?

Knjiga *Mi nezaustavljivi – Kako smo osvojili svet* govori o istoriji čovečanstva od doba kada su ljudi bili samo primati i živeli u savani, do vremena kada su postali poput bogova tako što su osvojili nebo i svemir. Serijal *Mi nezaustavljivi* želi da prenese deci važnu poruku: *Svet u kome živimo nije morao da postane ovakav. Ljudi su ga učinili takvim. Ljudi mogu i da ga promene.*

Kada ste prvi put pomislili da treba da pišete za decu?

Ljudi koji su pročitali moju knjigu *Sapijens* pisali su mi tražeći da napišem nešto slično za decu. Ali i ja sam sâm pozeleo da napišem takvu knjigu. Kao istoričaru ponekad mi je teško da objasnim istoriju odraslim ljudima. Odrasli već veruju u gomilu gluposti o prošlosti, u razne bajke o bogovima, nacijama i novcu. Sa decom je lakše. Ona još uvek nisu čula sve te bajke. Mnogo je jednostavnije objasniti šta je novac ili šta je religija nekome ko ima 10 godina nego nekome ko ima 50. Takođe je i mnogo bitnije, jer oni koji će menjati svet sada imaju 10 a ne 50 godina.

Šta ste čitali kada ste bili dete?

Naučio sam da čitam i pišem sa 4 ili 5 godina, tako što sam listao ogromnu knjigu *Istorija čovečanstva*. To je bila knjiga za decu, sa mnogo ilustracija. Bio sam u stanju da je pregledam satima i satima pokušavajući da razumem reči i da ih prekopiram. Još uvek imam ovu knjigu u svom kabinetu, ispisanu mojim najranijim zapisima. Znam da deci često govore da ne smeju da pišu po knjigama. Naravno, ako je u pitanju knjiga iz biblioteke ili ako

pripada nekom drugom – nemojte da pišete! Ali ako je knjiga vaša – samo napred! Bio bih oduševljen da čujem kako deca ispisuju svoje sopstvene ideje po mojoj knjizi *Mi nezaustavljivi*.

U čemu je tajna pisanja istorijskih knjiga za decu?

Kada pišete za odrasle, a niste sigurni u vezi sa nečim, obično možete da izvdete tako što ćete pisati veoma duge rečenice i koristiti apstraktne, pompezne reči. Ali probajte ovaj trik sa decom – neće vam upaliti. Njima će biti dosadno i prestaće da čitaju. Pisanje treba da bude jasno i konkretno, što znači da zaista treba da poznajete ono o čemu pišete. Ako nešto ne znate, jednostavno kažite da ne znate.

Kako bi desetogodišnji Harari reagovao na ovakvu knjigu?

Bio bih oduševljen! Dok sam pisao, zamišljao sam kako bi bilo da mogu da putujem kroz vreme i sretnem sebe kao desetogodišnjaka. Da sam tada imao priliku da pročitam ovakvu knjigu, mislim da bih uštedeo sebi godine verovanja u razne gluposti o svetu, a možda bi me to sprečilo i da u nekim situacijama postupim loše i po sebe i po druge.

Da li vas je ikada neko dete pitalo nešto a da niste imali odgovor na to?

Deca umeju da postave suštinska i teška pitanja na koja mi često nemamo odgovor – u čemu je smisao života, zašto smo ovde, šta se dešava nakon smrti? Ljudi uglavnom prestanu da sebi postavljaju ova pitanja kada odrastu. Ne zato što su pronašli odgovore, nego zato što ih depimira traženje odgovora ili se previše plaše onoga što mogu otkriti. Važno je neprestano postavljati sebi ova pitanja, bez obzira na to koliko godina imamo. Mnogo je bolje imati pitanja na koja nemamo odgovore, nego odgovore koje ne možemo da preispitujemo.

BESPLATNI MAGAZIN ZA URBANI ŽIVOTNI
STIL / IZDAVAČ: DAN GRAF D.O.O. / ADRE-
SA REDAKCIJE: ALEKSE NENADOVIĆA 19,
11000 BEOGRAD - INFO@CITYMAGAZINE.
RS / DIREKTOR: BOJAN CVEJIĆ - BOJAN.
CVEJIC@DANAS.RS / DIREKTOR IZDANJA: /
GLAVNA I ODGOVORNA UREDNICA: ALEK-
SANDRA DRŽAIĆ - ALEKSANDRA.DRZAIĆ@
DANAS.RS / PRODAJA OGLASNOG PRO-
STORA: JASNA JOVANOVIĆ - JASNA.JOVA-
NOVIC@CASMEDIA.RS, SNEŽANA MITRO-
VIĆ - SNEZANA.MITROVIC@CASMEDIA.RS,
PETAR RADULOVIĆ - PETAR.RADULOVIC@
CASMEDIA.RS / GRAFIČKI UREDNIK: MIRE-
LA KIKOŠ - MIRELAKIKOS@GMAIL.COM /
DISTRIBUCIJA: PEĐA KRESOJEVIĆ - PEĐA.
KRESOJEVIC@CITYMAGAZINE.RS / TIRAŽ:
60.000 PRIMERAKA / ŠTAMPA: ROTOGRA-
FIKA D.O.O., SEGEDINSKI PUT 72, 24000
SUBOTICA / IZDAVAČ NE ODGOVARA ZA
SADRŽINU OBJAVLJENIH OGLASA / CITY
MAGAZINE IZLAZI JEDNOM MESEČNO.

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

CITY magazine : besplatni magazin za urbani
životni stil / glavna i odgovorna urednica Aleksandra
Držaić

- 2008, br. 1 - - Beograd : Dan Graf, 2008-
(Subotica : Rotografika). - 30 cm

Mesečno. - Dostupno i na: <http://www.citymagazine.rs>.
ISSN 1820-9556 = City magazine
COBISS.SR-ID 152269580

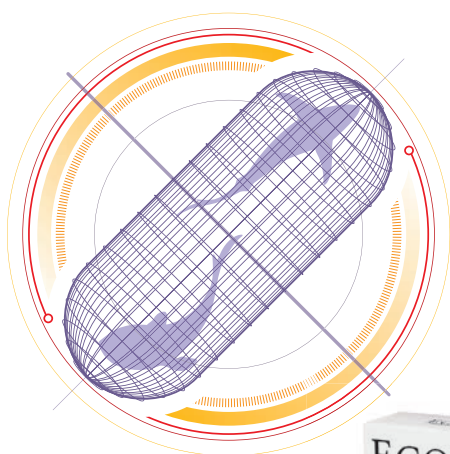
Kreativni centar na Beogradskom sajmu knjiga

Pozivamo vas da posetite štand Kreativnog centra na Sajmu knjiga u Beogradu, od 23. do 30. oktobra 2022.

Na 65. Međunarodnom beogradskom sajmu knjiga ova izdavačka kuća predstaviće više od 100 novih izdanja za različite uzraste. Na štandu Kreativnog centra, u Hali 1, čitaocima očekuje preko 1000 naslova domaćih i stranih autora, udžbenici, druženje s piscima i ilustratorima i sajamski popust od 25%!

Tokom sajamske nedelje popust od 25% važiće i u knjižarama Kreativnog centra u Beogradu i Nišu, kao i na sajtu www.kreativnicentar.rs. Za sve porudžbine putem sajta u iznosu većem od 1000 dinara, isporuka na teritoriji Srbije biće besplatna.

SIGURAN IMUNITET

EFIKASNOST - kombinacija
alkilglicerola iz ulja jetre tri vrste
ajkula

BEZBEDNOST - odnos
alkilglicerola po modelu iz
majčinog mleka

KVALITET - 60 godina kliničkih
ispitivanja

Kolumna

IVAN TOKIN

Đumbir elita

Mesecima mislim o prasećem pečenju. Brojim kalorije, gledam glikemijski indeks namirnica, vežbam i pijem, i u pauzi između serija u tere-tani skrolujem kroz slike prasećeg pečenja. Što dublje ulazim u materiju, to mi društvene mreže daju više opcija. Izdvaja mi se restoran BSK u Borči. Ono pečenje kako izgleda, to je ludnica. Ja sam zaljubljen u to pečenje od-uvек, samo nisam znao da postoji. To nisu ba-jadere, nisu. To nije presovano pečenje, nije. To je nešto drugo. Skoro pa istovetni komadi pečenog prasećeg mesa, svi kao jedan sa hr-skavom kožicom i tankim slojem prošaranog mesa ispod nje. Nisam ih probao, znam ih sa fotografija i iz recenzija ljudi koji su ga jeli. Sad pre desetak dana bio sam na jedno trista metara od njega, vraćali smo se iz Subotice preko Zrenjanina, pa kroz Borču i ja kažem evo idemo sad da uzmemo pečenje, ne mora-mo tamo da sedimo, uzećemo onako u hartiji da nam stoji po sedištima, da čupkamo iz za-pakovanog, može nam se, naša su kola, sve je naše. Ipak, dete je zaspalo, nije bilo zgodno da stojamo tad, da se ne probudi dete, jer budi se kad prestanemo da se krećemo, i ra-zumete, na trista metara od sreće smo se okrenuli i čao pečenje. Pre nekoliko dana odem u Novi Sad, u stvari u Čenej, kod kuma na salaš da pišem. Dakle, u drugom sam gradu, i tamo nađem teretanu u kojoj radim iste vežbe kao u onoj pored kuće, i isto skrolujem kroz slike prasećeg pečenja. I danas isto tako, radim noge, pa radim bicep-se, i sve vreme sebi obećavam kako ću da idem posle na neki šejk od voća, na neki smu-ti, zeleni možda, sa spanaćem, sa brokolijem, sa đumbirom, rekao sam sebi – đumbir ili ni-šta. A znam, duboko u sebi, znam da idem po pečenje, pre smutija, pre đumbira prase, neko vojvođansko, nepoznato recenzentima. I nađem ga – Pečenjara kod Miće. To je taj sto posto, taj je za mene, vidim slike, sve je okej, planiram kako ću da razgovaram kad

stignem tamo, koliko ću da uzmem da ne pre-teram jer treba da mi ostane mesta za đum-bir. Nema pojma gde je adresa, ali imam navigaciju. I tražim, šeta me ona navigacija, kasni mi net, i na kraju nađem Miću. Miće re-alno nema nigde, ima kao reklamu koja u stvari ne postoji, a on je u dvorištu dvorišta, mora da se izađe iz kola i da se pita neko dete koje je prekuče progovorilo i koje vozi tricikl iz mog detinjstva, i ono kaže evo tu je. A ja sam već osetio miris.

Miris je, ako mogu da budem toliko slobodan da vam tako objasnim, ako ste nekad u životu pekli prasetinu u rerni kod kuće, pa ako ste je možda pekli trista puta, e onda možete da ne pridete rerni dok ne osetite odgovarajući miris – e tako miriše – na reš pečeno praseće meso.

Udem, nema nikoga. A na policama, prasići. Ispećeni, isećeni na idealne komade, poređa-ni kao srušene domine, kožice im se sijaju kao dukati, i mirišu, mirišu preterano, na reš, na masno, na meso, mirišu na žrtvu, na greh. Gospođa se pojavljuje, glavom izviri iz nekog prolaza, ja čutim, samo se smejem, pa kažem da mi spakuje pola kile.

Koji mi je broj, pita me gospođa. Nema broj. Znači nisam poručio? Nisam. Ne može, peče se samo po porudžbini. Ma je l moguće, pi-tam ja. Kažem da mi ne treba mnogo, samo malo bih, na dijeti sam. Nema, kaže, mora da se donese meso na pečenje, kaže sve je ovo nečije meso. Pa čije li je kad nije moje? Ona se smeje, kaže mora da se poruči dva tri dana ranije. Jesam li poručio? Nisam. Do viđenja. Do viđenja.

To meso je bilo meko, onako toplo topilo bi mi se u ustima, pamtio bih svaki zalogač kao da mi je poslednji. Ali ne, nema prasetine za mene, nema broj.

Otišao sam u đus bar i tražio sam samo đum-bir da mi stave. Ne može samo đumbir, mora još nešto. Uzeo sam grejp i đumbir.

Laguna

TOP-LISTA
BELETRISTIKA

1 Dejan Tiago-Stanković
ODAKLE SAM BILA,
VIŠE NISAM

2 Vuk Drašković
OŽILJCI ŽIVOTA

3 Vladika Grigorije
NEBESKA DVORIŠTA:
ŽIVE SLIKE

4 Toni Parsons
LJUDI IZ
SUSEDSTVA

5 Jelena Bačić Alimpić
KLETVA

6 Mamen Sančes
SREĆA JE PITI
ČAJ S TOBOM

7 Dejan Tiago-Stanković
ESTORIL: RATNI
ROMAN

8 Tes Geritsen
POSLEDNJI PREŽIVELI

9 Kolin Huver
SA NAMA SE
ZAVRŠAVA

10 Đorđe Lebović
SEMPER IDEM

Mojih 5

PIŠE: MILOŠ DAŠIĆ

Andrej Nihil je među najzanimljivijim domaćim fotografima kod nas. Dobitnik je mnogih priznanja, a poslednja je nagrada publike na konkursu „Betina fotografija godine“. Pitali smo ga da nam se predstavi, svojim rečima sa pet njegovih omiljenih fotografija

Koren Drva Života

„Porodično stablo. Prabaka kao koren jedne porodice iz koje su izrasli novi listovi mladih generacija. Kako uglavnom fotografišem ili landscape ili portrete, ovakav vid fotografija se nekako ne uklapa toliko u moj stil. Ali stvorila mi se ideja da na jedan drugačiji način predstavim porodično stablo mojih ukućana. Četiri generacije od moje bake pa do mog sina.“

Plaža

„Fotografija je nastala zimom na planini Tara. Naziv je „Plaža“ jer je ispod najviših vrhova planine more belih oblaka, te ti vrhovi postaju ostrva. Fotografisano je na visini od preko 2500 metara nadmorske visine. Dobijamo dojam prostiranja i lepote ove i dalje divlje planine. I nadam se da će ona ostati takva, neukroćena i bez velikih gradova i hotela.“

Fotografija je inače nastala kada smo se kolima zaglavili u snegu. Krenuli smo u obilazak planine i želja je bila da obidemo što više vidikovaca po najvećem snegu ove godine, a naravno da smo se zaglavili jer Tara jer nije gusto naseljena, pa samim tim ni putevi nisu svi prohodni. Dok smo pokušavali da se izvučemo iz snega iskoristio sam priliku da poletim što je više moguće i koliko to dozvoljavaju regulative za bespilotne letelice i napravio sam ovu fotku.“

Mačji poljubac

„Godinama planiram da se penjem na Prokletije i da uživam u toj prirodi. Ove godine konačno sam našao društvo za tu ekspediciju i krenuli smo u osvajanje vrhova. Jedan od tih uspona bio je i do Šuplje stene tj. stene koja izgleda kao da se dve mačke ljube. Ova fotografija je nastala u podnožju na visini od 1015m nadmorske visine, ali sam naš uspon bio je na 2200m, gde je i sama šupljina. Fotografija ima taj moody, blago jesenji vajb, jer je nastala u ranim jutarnjim časovima dok se oblaci još nisu izdignili. Uspon do samog vrha je sa rancem od 30kg trajao nešto duže od planiranog, te smo se tek za 7 sati popeli do gore. Za mene ova fotografija i ovaj put predstavlja pobjedu, jer prošle godine sam slomio nogu na jednom od snimanja i mesecima sam bio slabo pokretan. Svaki korak na uzbrdo a i posle nizbrdo sam za razliku od predhodnih godina morao dva puta više da proračunavam, više zbog nekog unutrašnjeg straha da će mi se nešto desiti. Naravno uz dobru obuću i još bolju pripremu za uspon - sve je odlično prošlo.“

Bivoli iz Perleza

„Prošle godine sam na jednom od snimanja koje sam imao u okolini Valjeva, slomio skočni zglobov, i to baš nezgodno, jer sam imao dve operacije istog i šest meseci punih hoda sa štakama. Po prvom izlasku iz bolnice, prijatelj me je angažovao da sa dronom snimimo reklamu za jedan električni automobil. Kako sam tek uzeo novu bespilotnu letelicu, koja se sveže pojavila na našem tržištu, i još važnije, kako sam jedva dočekao da izađem iz kreveta i radim nešto kreativno, oberučke sam prihvatio poziv i sa sve štakama i opremljen pozitivnom energijom sam krenuo na put. Igrom slučaja smo došli do Perleza i ta farma je bila samo usputna stanica gde smo došli da vidimo nešto što se ne vidja toliko često kod nas - farma vodenih bivola. Upoznali smo se sa gazdama i oni su mi dali odobrenje. Kako sam bio slabo pokretan, te nisam mogao da fotografiram sa svojim foto aparatom, napravio sam par fotografija iz vazduha. Iz nekog meni čudnog razloga fotografije sam okačio na svojim društvenim mrežama tek mesec dana kasnije kad sam po drugi put otišao u bolnicu na operaciju. I tu se desila magija, fotografije su tada obišle celu Srbiju i region, a i šire. Mene su ti prizori očarali na licu mesta i srce mi je puno što sam i hiljadama drugih ljudi uspeo taj prizor da prenesem i dočaram.“

Sound of music

„Fotografija je inspirisana filmom „Moje pesme moji snovi / Sound of music“ a na fotografiji je poznati nemački kuvar sa Michelinovim zvezdicom, za šefa kuhinje najveće priznanje koje mu se može dodeliti. Nastala je spontano letos na Kopaniku, dok smo šetali po planini, tražeći biljke i pečurke koje će on iskoristiti za spremanje gala vecere u restoranu Grand Hotela. Kada smo videli stado ovaca, ova fotografija je prosto morala da se desi. Zamolili smo pastira da nekako uz pomoc pasa ovčara opkoli ovčama našeg kuvara i to se desilo. Magija se stvorila i ispred objektivu se ukazao ovaj fenomenalni prizor. Sa svojim objektivom sam uspeo da 'sabijem' dodatno perspektivu pa je sve nekako zbijeno jedno uz drugo, od planina u pozadini pa do stada.“

18. FILMSKI FESTIVAL

slobodna zona

Filmovi sa Slobodne zone koje ne smete da propustite

Ove jeseni, 18. put za redom, festival angažovanog igranog i dokumenatrnog filma „Slobodna Zona“ ponovo stiže pred bioskopsku publiku Beograda, Novog Sada i Niša. Od 3. do 8. novembra predstaviće se neki od najbitnijih svetskih autora, ali i nove nade od kojih se dosta očekuje. Od potpunih nepoznanica do osvajača Zlatne palme u Kanu

PIŠE: MILOŠ DAŠIĆ

Trougao Tuge (Ruben Ostlund)

Ovo je metaforična priča o sunovratu ljudske rase i kritika kapitalizma. Ostlundova druga „Zlatna palma“. Prvu je dobio za film „Square“. Inače, kultni status i van festivalske publike je stekao sa filmom „Force Majeur“. Vudi Harelson glumi kaptana broda, koji će doživeti brodolom i nasukati se na ostrvo. Ostlund je poznat kao kritičar sistema ali i pojedinca, a ovde će upravo imati dovoljno materijala, kad nakon brodoloma visoka srednja klasa puna bogataša i manekena mora da se snađe i preživi. Gde god je prikazivan, film nije ostavio ravnodušnim ni publiku ni kritiku.

Armageddon time (Džejms Grej)

Možda imenom više vuče na stranu SF-a i blokba-steru, ali ovde je ipak u pitanju drama o odrastanju. Džejms Grej je snimio autobiografsku dramu o svojoj porodici u Kvinsu osamdesetih prošlog veka. Emotivan film o snazi koju ti prenose najbliži i generacijskoj potrazi za američkim snom. Glumačka ekipa je napunjena zvezdama uključujući Entonija Hopkina, En Hatavej i Džeremija Stronga.

She said (Maria Šreder)

Novinarke NJujork tajmsa Megan Tui i Džodi Kantor objavile su jednu od najvažnijih priča generacije - onu koja je pomogla da nastane pokret #MeToo koji je srušio decenije ćutanja na temu seksualnog zlostavljanja u Holivudu. Keri Mlaigan i Zoe Kazan predvode ekipu glumica koje su tumačile novinarke koje su pronikle u ovu priču i srušile Harvija Vajnstina. Film za koji je već viđeno da će imati mnogo nominacija za Oskara ove godine.

Ljubav, nemačka marke i smrt (Džem Kaya)

Sporazum Nemačke i Turske iz 1961. godine nije doveo samo „gastarbajtere“ u Nemačku: s njima je došla i njihova muzika. Ovaj dokumentarni filmski esej predstavlja tutorijal iz turske i nemačke novije istorije i priča priču o poslovima turskih emigranata na montažnoj traci, nostalgiji i spajanju porodice, bazaru na železničkoj stanici u Bilovštrase u Berlinu, ksenofobiji i rasizmu, setnim pesmama ranih godina i hip-hop periodu nakon ujedinjenja Nemačke. Ovo je svet raznih muzičkih pravaca, svadbenih bendova koji pevaju i na kurdskom i arapskom jeziku kako bi zadovoljili zahteve tržišta. Ovim filmom Džem Kaja stvorio je ritmičnu i živo ispričanu filmsku enciklopediju turske muzike u Nemačkoj.

Rabije Kurnaz protiv Džordža V. Buša (Andreas Drezen)

Film sa možda najintragantnijim nazivom. Murat je sin Rabije iz naslova. Zatvoren je u američkoj pritvornoj jedinici u Gvantanamu. Očajnički želeći da pomogne sinu, domaćica i majka puna ljubavi iz Bremena, odlazi u policiju, obaveštava nadležne i skoro da gubi nadu zbog njihove nemoći dok ne sazna za Bernharda Dokea. Ovaj povučeni, hladnokrvni advokat za ljudska prava i temperamentna Turkinja sada se zajedno bore za Muratovo oslobađanje. Doke je strpljiv, Rabije nije. Ona bi se najradije vratila kući, svojoj porodici, ali postaje potpuno upletena u svetsku politiku. Odlazi sa Bernhardom u Vašington, i stiže sve do Vrhovnog suda, gde pokreću proces protiv Džordža Buša Mlađeg.

Korset (Mari Krojcer)

Viki Krips iz drugog plana gradi filmsku karijeru, iako je celom svetu zapala za oko u filmu „Phantom thread“ P.T.Andersona gde joj je partner bio veliki Danijel Dej Luis. Ovde, glumi austrijsku caricu Elizabetu. Ona slavi svoj 40. rođendan. Uvek je u svojoj kraljevskoj ulozi, cenjena zbog svoje lepote i stila; ne sme da iznese svoje mišljenje i pokaže svoju pamet već zauvek mora da ostane mlada i lepa carica. Da bi ispunila ova očekivanja, pridržava se rigoroznog režima ishrane, vežbanja, friziranja i svakodnevnog merenja struka. Ali, Elizabetina glad za znanjem i želja za životom sve se više buni protiv pogrešne slike koja o njoj postoji i ona više nije voljna da živi život sputan dvorskim korsetom.

Sparta (Urlih Zajdl)

Evald se pre mnogo godina preselio iz Austrije u Rumuniju. Sada u svojim 40-im, traži svež početak. Ostavlja devojkicu i seli se u unutrašnjost. Uz pomoć lokalnih dečaka, oronulu školu pretvara u utvrđenje i trenira ih džudo. Deca uživaju u novom, bezbrižnom životu fokusiranom oko sporta i igre, ali nepoverenje seljana se

ubrzo budi i Evald je primoran da se suoči sa istinom koju je dugo potiskivao, a na koju nisu posumnjali ni dečaci ni spoljašnji svet. Sparta je film pobratim Riminija koji priča o Evaldovom bratu, i zaokružuje Zajdljev diptih o neizbežnosti prožlosti i bola pronalaženja sebe samog. Rimini i Sparta su napisani i snimljeni kao jedan film a tokom postprodukcije su podeljeni na dva dela. Sparta je zasnovana na istinitoj priči i predstavlja jedan od, ako ne i najprovokativniji film godine.

1. „RUDNIK“
Miodrag Majić

2. „JEDNA DOBRA STVAR“
Aleksandra Poter

3. „SANATORIJUM“
Sara Pirs

4. „MALA KNJIGA STOICIZMA“
Jonas Salcgeber

5. „PRODAJ! KAKO USPEŠNO PRODAVATI“
Dejl Karnegi

6. „SA NEBA PADOŠE TRI JABUKE“
Narine Abgarjan

7. „NOĆ PRVOG DANA“
Tereza Revaj

8. „LEGENDE O JESENI“
Džim Harison

9. „SVEŽA VODA ZA CVEĆE“
Valeri Peren

10. „OLUJA DOLAZI“
Kristina Olson

„Prestupno“ izdanje za vraćanje „Oktobarca“ na pravi put

ALEKSANDRA ČUK

Da bude anale ili nastavi kao bijenale, da počne u septembru ili oktobru, da bude više za domaće ili i inostrane umetnike, za „likovnjake“ ili i „primenjaše“, da se održava u nekom centralnom institucionalnom prostoru ili na više različitih i nestandardnih mesta. Skoro sve što je moglo tokom dosadašnjih izdanja Oktobarskog salona (OS) da se promeni čini se da se već desilo a ova najreprezentativnija manifestacija vizuelne umetnosti ne samo da nije izašla na svoj pravi put već se poslednjih godina njena pozicija ozbiljno destabilizovala. Posebno od kad se 2014. godine transformisala u Beogradski bijenale iako ga gotovo niko tako ne zove, pa je moglo bi se reći zbog toga stav-

ljeno u zagradu na vizualu ovogodišnjeg 59. Oktobarskog salona, koje uprkos svemu mnogi i dalje od milja ili iz navike zovu „Oktobarac“. Kako je najavljeno, biće to „prestupno“, u svakom smislu neočekivano izdanje bez zadate teme nego s mnoštvom njih generisanih kroz razgovore sa umetnicima, a o kojima svi mi razmišljamo. „Oktobarac“ će pred svoje jubilarno 60 izdanje preispitati vlastitu poziciju, pokušati da se restartuje, pa je moguće i zbog toga za datum njegovog početka odabran 20. oktobar kao kad je bila njegova premijera 1960. godine i kao kad je 1965. otvoren Muzej savremene umetnosti na Ušću i kao kad je 1944. godine oslobođen Beograd.

Na predstojećem „Oktobaru“ radove će izložiti

Zoran Erić: Oktobarski salon je tada otišao u potpuno drugom smeru. Otišao je kao što kažu ka političko birokratskom mešatarskom biranju selektora, od ljudi koji uopšte nisu kompetentni, a koji su provejavali u tim Savetima“

više od 60 umetnika i umetničkih grupa a zanimljivo je da su među njima i oni koji se isključivo ne bave likovnom umetnošću nego su pesnici, književnici reditelji, filozofi. Tako su među ovogodišnjim učesnicima između ostalih najavljeni i Dubravka Ugrešić, Želimir Žilnik, Mila Turajlić. Umetnica u fokusu je Milica Tomić, a po odabiru i nekih drugih, većinom domaćih učesnika, moglo bi se reći da Oktobarski salon, koji organizuje tim Kulturnog centra Beograda predvođen Zoranom Đaković Minniti rekapitulira sopstveno iskustvo i u tom kontekstu. Tako će se, između ostalih na predstojećoj

izložbi naći Ana Adamović, Uroš Đurić, Darinka Pop Mitić, kao i inostrani umetnici Macus Coates, Rik Korn, Jerg Beser, Vlado Martek...

Najzujbudljiviji momenti

Pokušaj da se u retrovizoru sagledaju dosadašnja izdanja „Oktobarca“ i napravi izbor njegovih najzujbudljivijih momenata je sagovornike Danasa manje vodio do najboljeg koncepta neke od izložbi nego do lomnih tačaka u razvoju manifestacije, koje su se umesto potencijala pretvorile u prepreke.

- Jedno od posebno uzujbudljivih izdanja Oktobarskog salona bio je 55. OS 2014. godine, u čijoj je završnici Skupština Beograda odlučila da to postane bijenalna manifestacija. To je izazvalo burne reakcije stručne javnosti - kako samog kolektiva Kulturnog centra Beograda, tako i kolega sa institucionalne i nezavisne scene. - kaže za Danas Vesna Milosavljević, jedna od urednica portala za kulturu jugoistočne Evrope SEEcult.org dodajući da je sve poteklo od tadašnjeg gradskog sekretara za kulturu i potom njegovog ministra Vladana Vukosavljevića.

- Način na koji je to urađeno pod vođstvom tadašnjeg sekretara za kulturu Vladana Vukosavljevića, postao je model kasnije kulturne politike koju je vodio i kao ministar kulture Srbije. Ostavke su podneli članovi Odbora OS, kao i v.d. direktora KCB-a Mia David, koju je Skupština Beograda potom razrešila, a na mesto direktora postavila Ivonu Jevtić, dotadašnju službenicu JP „Pošte Srbije“. Nekonsultovanje struke izazvalo je talas protestnih reakcija, a umalo i tuču na višečasovnom javnom razgovoru OS u Umetničkom paviljonu „Cvijeta Zuzorić“, koji je pokazao i duboku podeljenost same scene ne samo o sudbini OS, već i u vezi sa shvatanjem savremene umetnosti i njene uloge u društvu uopšte. Još jednom su isplivali i ključni problemi kulturne politike u situaciji odsustva strategije razvoja kulture, učestale prakse selektivne primene zakona i nepoštovanja demokratskih procedura odlučivanja, kao i nespremnosti na istinski dijalog zarad opšteg interesa. Mnoga pitanja otvorena na 55. OS „Stvari koje nestaju“, čiji su kustosi bili Nikolaus Šafhauzen i Vanesa Džozan Miler, još uvek nisu nestala. U znaku preispitivanja, uostalom, biće i „prestupni“, 59. OS, koji je osmislio sam kolektiv KCB-a. - zaključuje Vesna Milosavljević.

Istoričar umetnosti Zoran Erić kaže da je njemu najzujbudljiviji momenat u pozitivnom smislu a može najzujbudljiviji u negativnom smislu izložba Rene Bloka na 47. Oktobarskom salonu pod naslovom „Umetnost, život i pometnja“. Zbog toga što je to jedna od najboljih međunarodnih izložbi koju je za dugi niz godina video u Beogradu i uopšte.

- Ta izložba je postavila temelje kako se rade velike međunarodne izložbe i međunarodni projekti. Nažalost, na tome se nije dalje razvijao Oktobarski salon, nego je otišao u potpuno drugom smeru. Otišao je kao što kažu ka političko birokratskom mešatarskom biranju selektora, od ljudi koji uopšte nisu kompetentni, a koji su provejavali u tim Savetima i to je taj negativni deo koji se odražava kroz ovu fantaziju

beogradskog bijenala potpuno promašenom i dezorijetisanom - smatra Erić. On podseća da je Rene Blok, jedan od osnivača Istanbulskeg bijenala, i da je trebalo na taj način razmišljati, vezivati se dalje za međunarodne savete a ne za lokalne mešetare komesare. Ono što takođe pamti kao uzujbudljiv trenutak tokom trajanja Oktobarca je otkrivanje novih prostora kao što je Tursko kupatilo. Oktobarski salon danas vidi kao manifestaciju koja uopšte nema nikakav identitet i ne zna se šta je. Na opasku da će to pitanje biti u fokusu predstojećeg izdanja uzvraća:

- To je kompromisno rešenje ali ovogodišnje izdanje bi trebalo da iznađe neki način da se ta manifestacija vrati na pravi put koji god to bio - zaključuje Zoran Erić.

Najbolja izdanja

Slikar i dvostruki dobitnik nagrade Oktobarskog salona 1991. i 2005. godine Uroš Đurić kaže da je njemu najzujbudljiviji momenat iz istorije Oktobarskog salona bio kad je prvi put primio priznanje ove manifestacije za rad „Dva najveća srpska slika- ra u brišućem letu“ budući da je tada bio još uvek na petoj godini studija i da mu je to bilo prvo profesionalno izlaganje.

- U Vukovaru rat, ludilo, dok odlaze tenkovi na- gradu mi dodeljuju Jerko Denegri i Rade Kun- dačina. To je bilo nešto što uopšte nisam mo- gao ni da zamislim. Naravno da sam znao ko je Jerko Denegri ali ga nisam poznavao lično. On je meni takav autoritet, uopšte ti ljudi uz koje rasteš i odjednom dobiješ od njih takvu vrstu priznanja koje te oduva - priseća se Uroš. Pre- ma njegovim rečima ključna poromena u razvo- ju Oktobarskog salona je bila kad je postala

Vesna Milivojević: „Nekonsultovanje struke izazvalo je talas protestnih reakcija, a umalo i tuču na višečasovnom javnom razgovoru OS u Umetničkom paviljonu „Cvijeta Zuzorić“, koji je pokazao i duboku podeljenost same scene ne samo o sudbini OS, već i u vezi sa shvatanjem savremene umetnosti i njene uloge u društvu uopšte“

izložba međunarodnog karaktera, ali da kao do- bra izdanja pamti i ona tokom devedestih godi- na jer se zajevaljujući njima održala scena za raz- liku od ostalih institucija koje su bile preuzete od tadašnjeg režima. Što se tiče omiljenih izda- nja, Uroš kaže da mu je teško da izdvoji nešto jer je bilo toliko toga zanimljivog ali, recimo da su mu favoriti prvi međunarodni „Oktobarac“ - „Kontentalni doručak“, pod kustoskom upra- vom Ande Rotenberg, zatim Darke Radosavlje- vić „Umetnost koja radi“, izložba Rene Bloka, Loranda Hedija, Bojane Pejić... Najdraži mu je jubilarni, 50. Oktobarac pod naslovom „Okol- nost“ koji je oblikovala Branislava Anđelković. - Meni je taj najdraži jer je Branislava Anđelko- vić smanjila broj na dvadesetak i nešto umetni-

ka, ali im je dala prostore. Gotovo da je to bio niz samostalnih izložbi da bi se uopšte razumeo međunarodni kontekst beogradske scene i Beo- grada. I to je dosta hrabro i neočekivano ura- đeno. Ona je odabrala umetnike, koji su u tom trenutku bili najprisutniji, kao i umetnike iz ino- stranstva koji su bili prisutni u Beogradu, kao što su Fil Kolins, Marko Lulić... Zatim, bio je fan- tastičan i Oktobarski salon Branka Dimitrijevi- čai i Mike Hanule „Good Life“ u zgradi Geozavo- da 2012. To je bilo spektakularno, to izmeštanje iz klasičnog institucionalnog okvira u nove pro- store - priseća se Uroš.

Prema njegovim rečima i ostali kustosi su uglavnom bili korektni - Dejvid Eliot, Nikolas

Šafhauzen, a najmanje su ga dojmila izdanja u „Kluzu“ i s video radovima.

- Najmanje mi se dopao taj radikalno femini- stički Oktobarski salon u robnoj kući „Kluz“, koji je bio debakl, kao i onaj s video radovima 2010. godine - priseća se Uroš, dodajući da mu je žao što se Oktobarac ne održava svake godine

- Meni je žao što to nije više izložba koja ide svake godine kao što je išla do 2014. godine, nego je postala bijenalna, ali mislim da je važno da se ponovo vrati na jednogodišnji format, da bude anale kao i sve ostale manifestacije- zaključuje Uroš Đurić koji kako kaže mnogo očekuje od predstojećeg 59. Oktobarskog sa- lona na kome takođe izlaže.

20.10—4.12.
/ 2022.

59. OKTOBARSKI SALON { BEOGRADSKI } { BIJENALE }

Pred nama je 59. izdanje Oktobarskog salona (Beogradskog bijenala), čija kustoskinja je Zorana Đaković Minniti, kustoskinja Kulturnog centra Beograda od 2003. godine, inicijatorica Kolekcije Oktobarski salon, koja trenutno deluje kao pomoćnica direktora za program KCB.

Na inicijativu Odbora Oktobarskog salona, ovo „prestupno” izdanje Oktobarskog salona koncept razvija ka povratku istoriji Oktobarskog salona, osnovanog daleke 1960. godine, i propitivanju njegovih potencijala, kritičkih mogućnosti, osmišljavanju i obuhvatanju lokalne ali i međunarodne umetničke produkcije.

„Jedno od pitanja od kojeg ćemo poći u daljem promišljanju jeste kako je moguće u ovom osetljivom trenutku potvrditi relevantnost jedne izložbe u odnosu na kontekst i uslove rada. Propitivaćemo mogućnosti koje jedna umetnička izložba može imati u polju društvenosti.”, napisali su članovi Odbora.

Skrećemo vam pažnju da će program imati čak pet sukcesivnih otvaranja različitih prostora sa različitim umetnicima:

OTVARANJE 1 20. oktobar

Kulturni centar Beograda, Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković”, Salon Muzeja grada Beograda, Legat Vojislava M. Jovanovića Maramboa, fasada zgrade Borbe, fasada u Makedonskoj 25, Paviljon na Cvetnom trgu, plato ispred Palate „Albanija”, dnevni list Danas, 10 bilborda

OTVARANJE 2 27. oktobar

RTS Klub Radio Beograda, Art Hub Kula, e-čitaonica MSUB

OTVARANJE 3 29. oktobar

Fakultet dramskih umetnosti

OTVARANJE 4 3. novembar

Narodni muzej Srbije

OTVARANJE 5 24. novembar

Salon Muzeja savremene umetnosti, Galerija Biblioteke grada Beograda

Najveći izložbeni prostor 59. Oktobarskog salona jeste nedavno otvoreni Salon Muzeja grada Beograda, ali i prostori kao što su Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković” ili Biblioteka grada Beograda, Klub Radio-televizije Srbije (u zgradi Radio Beograda), Art Hub Kula, Narodni muzej ili čak i Salon Muzeja savremene umetnosti, koji nisu prostori koji se uobičajeno koriste, ili čak nikad do sad nisu korišćeni za Oktobarac. Posebna zanimljivost su prostori kao što je Legat Vojislava M. Jovanovića Maramboa ili paviljon na Cvetnom trgu.

Na izložbi ćemo među preko 50 umetnika moći da vidimo i radove raznolike grupe: uz doajene kakvi su Predrag Nešković, Želimir Žilnik, Uroš Đurić, Mihael Milunović ili Božidar Mandić i Porodica bistrih potoka, predstaviće se i umetnici mlade generacije kao što su Sanja Anđelković, Jovan Jović, Nikola Radosavljević, Katarina Petrović, ali i umetnici iz zemalja bivše Jugoslavije – Slaven Tolj, Drijant Zeneli, Adela Jušić, Antonio Grgić, kao i tek nekoliko umetnika iz inostranstva – Markus Kouts, Olivija Plender, Teresa Margoljes...

Važna novina koju inicira ovogodišnji Salon, kao predlog i za naredna izdanja, jeste „umetnik u fokusu”, koja će ove godine biti Milica Tomić, obuhvatnim samostalnim, odnosno saradničkim, predstavljanjem u svim prostorima Kulturnog centra Beograda. Važna potka celokupnog Salona bila je saradnja kako sa institucijama tako i sa nezavisnim sektorom: od Udruženja likovnih kritičara AICA – sekcija Srbije i Instituta za filozofiju i društvenu teoriju, preko Memorijala Nadežde Petrović, do Društva za novinsko-izdavačku delatnost BORBA ili Muzeja savremene umetnosti Beograd. Ove godine ulaznice na izložbe Oktobarskog salona se neće naplaćivati, sa izuzetkom Narodnog muzeja gde je ulaz besplatan samo nedeljom, a gde će Erik Korn postaviti (privremenu) intervenciju u stalnoj postavci. Kroz postavke će vas svake subote voditi kustosi KCB, a moći ćete da obidete izlagačke prostore sa fokusom na odnos arhitekture i izlagačkih praksi kroz tri posebno osmišljene šetnje.

Vladimir Đurić Đura

Evo dobre prilike da preporučim još neka kulturna ostvarenja, koje bi svaki moderni pop intelektualac trebalo da pridoda svojoj duhovnoj biblioteci. Uvek je prilika da se napreduje i sazna nešto novo

Film

Lenjivei plodne doline

Ovu neverovatno duhovitu komediju imao sam prilike da gledam na programu Festa 1989 godine, pod imenom „Vidici“ u maloj sali Doma Omladine. Ne sećam se kad se više sala orila od smeha nego kada sam gledao taj film. Lenjivci plodne doline je grčki igrani film snimljen 1978. godine u režiji Nikosa Panjotopulosa. Predstavlja adaptaciju istoimenog romana francuskog pisca Albera

Koserija. Radnja se događa u velikoj kući u kontinentalnom delu Grčke gde se otac doselio sa tri sina i lepom sluškinjom. Njihova ideja je da do kraja života lenčare i spavaju, dok ih sluškinja snabdeva hranom i pićem. Posle dužeg vremena, muškarci se toliko olenje da više ne izlaze iz spavaćih soba. Toliko im se neprekidno spava da jedan od njih zaspe tokom seksualnog čina sa služavkom. Pola filma junaci spavaju, gotovo kao u čuvenom Vorholovom filmu „Sleep“, a to nije nimalo dosadno.

Knjiga

„Margina“ Andre Pjer de Mandijarg

Vrsni francuski pisac, Andre Pjer de Mandijarg imao je fantastičan stil, izbrušen jezik, te jedinstven osećaj za poeziju i erotiku. To je naravno prepoznao slavni reditelj Valerijan Borovčik koji je Mandijargovim novelama uradio nekoliko vrhunskih filmova „Nemorale priče“, „Ljubavne ceremonije“ i „Uličarku“. „Uličarka“ je urađena prema romanu „Margina“ na žalost kod nas nikad prevedenog. Prevedeni su „Motocikl“, „Kobre u Parizu“ i „Englez u visokom dvorcu“. Eto dobre prilike za vrsne prevodioce da nam donesu „Marginu“, roman strasti. Priča prati francuskog biznismena Sigismonda Ponsa koji poslom stiže u Barcelonu. On je poneo sa sobom neotvoreno pismo koje otvori u hotelskoj sobi. Kada pročitava početne reči „Bacila se sa kule...umrla je brzo“ ostavlja pismo sa strane. Provodi tri dana u Barceloni koristeći usluge zgodne prostitutke Dijane. Kada konačno pročitava pismo do kraja saznaje da mu se trogodišnji sin udavio u bazenu porodičnog doma, zbog čega je njegova supruga skočila sa kule, Pons slomljen okončava i svoj život hitcem iz revolvera. Blizak nadrealistima, te dobar prijatelj slikara Ljube Popovića, Mandijarg je bio pobornik Frojdove ideje o sudaru erosa i tanatosa u slučajevima fatalne strasti.

Strip

Džon Diful - kosmička luda detektiv

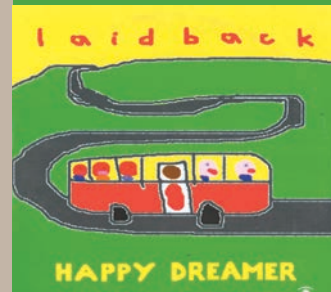
Neobični junak Džon Diful, plod je saradnje dva genijalna strip umetnika, crtača Žan Žiroa poznatijeg kao Mebijus i scenariste Alehandra Jodorovskog. Njih dvojica su 1981. godine objavili strip „Crni Inkal“ koji je napravio veliki uspeh prvo u Francuskoj, pa potom u čitavom svetu. Priča je smeštena u distopijski svet budućnosti, u glavni grad univerzuma kojim vladaju ljudi. Fantastična mašta Jodorovskog osmislila je svojevrstni „Jodoverzum“ koji nastanjuju najneverovatnija bića, od robota, preko kiborga i androida, do genetskih mutanata i tehno demona. Džon Diful je privatni detektiv R klase, koji istražuje neobične slučajeve u metropolisu prepunom gangstera, pripadnika suludih kultova, kao i neobične vladajuće klase „Aristosa“. Džon Diful, koji je ime dobio po prvoj Tarot karti „Luda“, upada u serijiju neobičnih dešavanja, kada mu u ruke dopada tajanstveni predmet „Crni Inkal“. „Crni i Svetlosni Inkal“ su moćne male piramide koje vlasnicima daju neograničenu moć i održavaju čitavu galaksiju da se ne raspadne. Dve sestre bliznakinje Animah i Tanatah, čuvarke su pomenutih Inkala. Ljubomorna Tanatah šalje neobična svemirska bića Metabarone, te sledbenike zlog Tehnopape da ubiju Džona Difula i donesu joj „Crni Inkal“. Džon Diful uspeva da dospe do Animah koja se zaljubljuje u budalastog detektiva i rođja mu biće, androgino mesiju Solune. Serijal „Inkal“ kasnije je Jodorovski nastavio da radi sa drugim crtačima među kojima su novosadjanin Zoran Janjetov i španac Huan Himenez. Izmaštana galerija humanih i drugih junaka iz stripa Mebijusa i Jodorovskog, bili su inspiracija slavnim reditelju Džordžu Lukasa za njegov film „Ratovi zvezda“, a reditelj Lik Beson pozajmio je i priču „Inkala“ u svom filmu „Peti element“ zbog koga su ga originalni autori tužili. Moćna i nesvakidašnja autorska figura Alehandra Jodorovskog i dalje radi na novim stripovima situiranim u „Jodoverzum“, a jedan od poslednjih je „Beli Lama ili Izbacivač“

Muzika

„Happy Dreamer“

Album danskog benda „Laid Back“ iz 2005 godine pod nazivom „Happy Dreamer“ spada u vrh „deep house“ muzike, pravljen za uživanje pored bazena na Ibici ili drugim tropskim rajevima. Momci iz benda Tim Stal i Džon Guldberg, napravili su ovaj album za svoju dušu, a fanovi širom sveta bili su oduševljeni. Neke pesme poput naslovne, „Blue Lagoon“ ili „Beautiful Day“ deluju kao himne novog hedonizma.

38. BEOGRADSKI DŽEZ FESTIVAL

FILIP MILOSAVLJEVIĆ

Beogradski džez festival stigao je do svog 38. izdanja, a do 51 pune godine postojanja i ove godine se održava od 26. do 30. oktobra pod sloganom „JAZZBEATS“.

Ono što je značajno je da ovaj festival nije prekidao izdanja ni tokom pandemije, pa sada konačno dolazi u nešto relaksiranijem raspoloženju i zato nudi 16 koncerata u okvi-

ru 6 programskih celina koje će se održati u salama Doma omladine Beograda i MTS Dvorane.

Uprkos tome što se festival nije održavao od 1991. do 2005. godine, to je najdugovečniji domaći festival koji je najugledniji u međunarodnim okvirima. S obzirom na to da su na njemu svojevremeno nastupali Luj Arm-

strong, Dizi Gillespi, Majls Dejvis i drugi veliki, značajno je da se nastavi dovođenje zvezda džeza iz svih krajeva sveta.

Ovogodišnji program ponovo je koncipiran tako da donese žanrovsku raznolikost, ali i balans između mladih i veoma iskusnih muzičara, a mi vam u nastavku izdvajamo 5 preporuka.

Steven Bernstein – Sexmob: 25th Anniversary Tour

Baš na vreme za 25. godišnjicu po prvi put u Srbiju dolazi jedan od najzanimljivijih američkih sastava - Sexmob. To je njujorška grupa koja svoju muziku zasniva na kombinaciji obrada poznatih pop i rok pesama, koje dekonstruiše i ponovo sastavlja na sopstveni način prošaran humorom i dozom avangarde. Članovi benda kažu da ne obrađuju pesme, već uzimajući inspiraciju iz poznatih dela dodaju nešto svoje, autentično i na taj način stvaraju nešto prepuno gruva, što je neodoljivo ljubiteljima raznih žanrova. Oni su „seksmobovali“ Elvise, Djuka Elingtona, Nirvanu i mnoge druge i uvek su prepuni iznenađenja.

14

Avishai Cohen Quartet

Iako je ime Avišaj Koen poznato beogradskoj publici, ovde nije u pitanju basista, već njegov ime-njak trubač, takođe iz Izraela. Odrastao je u porodici muzičkih talenata - sestra mu je džez klarinetistkinja i saksofonistkinja Anat Koen, a brat sopran saksofonista Juval Koen, a već kao mali oprobao se u sviranju trube.

Studirao je u Bostonu, gde je i osvojio nagradu „Telonijus Monk“, a nakon toga postao važan faktor na njujorškoj džez sceni. Saradivao je i snimao albume sa brojnim imenima, a u Beogradu će predstaviti aktuelno izdanje. Oduvek priča da je na njega najviše uticao Majls Dejvis, a sa njim ga mnogi i upoređuju. Smatra se jednim od najboljih trubača na svetu.

Big Bend RTS & Omar Sosa Trio

O značaju Big Benda RTS-a može se pričati nadugačko i naširoko, ali uvek vredi istaći njihove nastupe i pozvati na podršku. On postoji više od sedam decenija, tokom kojih je osvajao brojne nagrade i sarađivao sa raznim džez zvezdama. Sa njima su na festivalu nastupali mnogi gosti, a ovog puta to će biti Omar Sosa. Ovaj pijanista i kompozitor dolazi sa

Kube i sa sobom donosi mnoštvo muzičkih uticaja i aspekata džeza spojenih u nešto što je istovremeno omaž svim onim notama koje on voli da sluša i nešto potpuno novo i autentično. Latino nota je neizbežna, ali publici u Beogradu će predstaviti program koji se više oslanja na za njega beskrajnu afro-kubansku tradiciju.

Nubya Garcia

To što je neko ko ima tek nešto više od 30 godina već muzička zvezda uopšte nije toliko neobično, ali u slučaju ove muzičarke izdvaja se to da se ona njome bavi još otkako je imala samo 5. Tada je počela da uči violinu, a sa 10 i da svira saksofon, sve zahvaljujući porodici koja veoma voli muziku i koja joj je to omogućila od malih nogu.

Garsija je obrazovana muzičarka koja je već sarađivala sa raznim muzičkim imenima i hrabro eksperimentisala u svojim pesmama. Fanovi su se odužili tako što je njeno prvo izdanje iz 2017 godine rasprodato za jedan dan, a kritičari tako što je redovno stavljaju na liste najtalentovanijih i najperspektivnijih na svetu.

Orchestre National De Jazz (ONJ) – Rituels

Ako se ima u vidu da ovaj orkestar postoji više od 35 godina, da je kroz njega prošlo više od 180 muzičara i da je bio pod vođstvom 11 umetničkih direktora, jasno je da je u pitanju fenomen koji traje. Ovaj prestižni orkestar snimio je 30 albuma i pokazao koliko je džez važan i svestran ne samo u Francuskoj, nego i u svetu. U Beogradu su bili nekoliko puta, a ovoga puta predstavljaju program Rituels koji donosi moćne vokalne deonice, ali i upečatljive solo segmente. Sve to na temu svakodnevnih rituala, sa ciljem da se pokaže kako rituali predstavljaju posebne segmente u vremenu koji se mogu opisati zvukom.

Međunarodni beogradski sajam do 30. oktobra u halama Beogradskog sajma

„Knjige za prijatelje“ na blizu hiljadu štandova

Ovogodišnji Međunarodni beogradski sajam knjiga, do 30. oktobra, u halama 1, 1a, 2 i 4 „Beogradskog sajma“

Program 65, Međunarodnog beogradskog sajma knjiga koncipiran je u sedam celina. Programski ciklus „Pišem, dakle postojim“ predstaviće domaće i strane pisce, a u programskoj celini „Dijalozi“ književnici će imati mogućnost da razmene mišljenja o književnosti i o umetnosti uopšte. U programskom ciklusu „Vreme pamćenja“ važni jubileji u domaćoj i svetskoj kulturi biće povod za tribine o priređivanju kritičkih izdanja dela ovdašnjih najboljih pisaca, o tradiciji izda-

vaštva i bibliotekarstva, o statusu dramskog teksta, o pesničkom nasleđu 20. veka, o odnosu istorijskog i socijalnog u savremenom romanu... Ciklus „Misli o knjizi“ posvećen je gorućim temama na književnoj i izdavačkoj sceni. Programska celina „Knjige će spasiti svet“ sadržaće i programe organizovane u saradnji sa udruženjima izdavača. Programski ciklus „O umetnosti i kulturi“ biće posvećen kapitalnim izdanjima, a ciklus „Poštovana deco“ predstaviće pisce za decu i pokušati da odgovori na pitanja specifična za dečju književnost.

16

Vulkan izdavaštvo

Novi roman Miodraga Majića - „Rudnik“ i svetski bestseler Valeri Pepen - „Sveža voda za cveće“.

Prethodni Majićevi romani - „Deca zla“ i „Ostrvo pelikana“, dobili su pravcatu konkurenciju. Roman „Sveža voda za cveće“ Valeri Pepen prepun je emocija, a njegove stranice spajaju priču o nemogućoj ljubavi, tragediji i beskrajnoj moći iskupljenja.

Laguna

Premijerno za Sajam knjiga izlaze dugoočekivani romani Gorana Petrovića „Papir“ i „Ikonostas“, novi roman Vladimira Kecmanovića „Kad đavoli polete“, „Muk“ Gorana Milašinovića, za vršnica priče o malom hokejaškom gradu „Pobednici“ Fredrika Bakmana, „Mala Italijanka“ Lusinde Rajli, „Ritam Harlema“ Kolsona Vajtheda. Pred čitaoce stiže prva kod nas sveobuhvatna biografija kraljice Elizabete II - „Kraljica“ Metjua Denisona, „Christkind“, prvi roman Borisa Dežulovića...

Magnus

Krucijalno delo višestruko nagrađivanog i jednog od najznačajnijih španskih pisaca 20. veka, romanizovana autobiografija generala Franka - Autobiografija generala Franka Manuela Vaskesa Montalbana; specifična poetika jednog od najoriginalnijih latinoamrečkih pisaca - Daleka zvezda Roberta Bolanja; Napisan kao špijunski roman, delo Hladna strana jastuka, popularne španske autorke Belen Gopegi, govori o ljubavi i politici, o emotivnoj vezi koja nije smela da se desi. Sve u prevodu Igora Marojevića.

Clio

Da li je moguće predozirati se knjigama? - pitanje je koje postavlja Markus Bun, autor studije Put preterivanja - Povest o piscima na drogama. Mi smo propisno navučeni, a vi? Za one sklone eksperimentisanju iz dalekih predela stižu Priče iz delte Nila. Ovom zbirkom od 24 priče ponikle iz pera troje egipatskih majstora kratke proze prolama se vapaj za slobodom savremene žene. Treba vam nešto jače? Bun vas sprovodi kroz skrivenu i skrajnutu istoriju književnosti, riskantnu romansu pisaca i droge, koja svoj prvi sveobuhvatan tretman dobija upravo u ovom delu. Pozivajuć se na uobičajene osumnjičene, poput Frojda i otkrivajuć novi, kao što su Milton, Volter i Sartr, on pruža ubedljivu analizu efekta svake klase droge i njoj odgovarajućeg tipa stvaralačke imaginacije.

Arhipelag

Predstavljajući priče vodećih rumunskih pripovedača, dobitnika najznačajnijih rumunskih književnih nagrada, od koji su neki prevedeni na većinu evropskih jezika, Antologija savremene rumunske priče je reprezentativan presek najvažnijih tema, postupaka i autorskih ostvarenja u savremenoj rumunskoj pripovesti. Ova knjiga je najambicioznije predstavljajući savremene rumunske pripovetke u savremenoj srpskoj kulturi. U njoj se nalaze priče pisaca u rasponu od Mirče Kartareskua do Petre Barbua, od Radu Pavela do Razvana Petreskua, od Dana Lungua do Aleksa Točilenskua, od Gabrijela Adameşteanua do Florina Lazareskua, od Radua Pavela do Andreja Rusea, od Lavinije Branişte do Lučijana Dana Teodorovića, od Adele Grečeanu do Kalina Torsana, od Veronike Nikulesku do Dojne Ruşti...

Tanesi

Posle velikog uspeha kod čitalačke publike romana Nečovek, stižu još dve knjige jednog od najvećih japanskog pisca svih vremena Osamu Dazajia - izbor od 14 novela i priča Kora bambusa i druge priče (izbor, predgovor i prevod s japanskog Mateja Matić), i Učenica (prevod s japanskog Jelena Milenković, pogovor Susumu Katagava). Napisana 1939, sada prvi put prevedena na srpski jezik, Učenica je novela koja je bila ispred svog vremena. Nešto više od osamdeset godina kasnije, njeno prisustvo deluje sablasno; čini se kao da skoro ništa u ovoj knjizi nije zastarelo, a ponajmanje sama naratorka, koja je savršeno sačuvana negde na putu u adolescenciju.

Akadska knjiga

Knjiga Nova opšta istorija Meksika nudi sveobuhvatan pregled povesti te latinoameričke zemlje od njenih najstarijih stanovnika do danas. Dvadeset četiri stručnjaka tumači istoriju Meksika u 16 poglavlja. Prva istorija Meksika ikada objavljena na srpskom jeziku pisana je učenim, a prijemčivim stilom i predstavlja dragoceno štivo kako za stručnjake iz istorije i srodnih oblasti, tako i za svakog zainteresovanog čitaoca koji će u njoj pronaći obilje podataka iz povesti jedne od najzanimljivijih zemalja na planeti.

Psihopolos

Novosadski Psihopolis kontinuirano se bavi objavljivanjem knjiga iz oblasti psihologije, vaspitanja, partnerskih i porodičnih odnosa... Izdvajaju se knjige Irvina i Merilin Jalom Šta je važno na kraju? - Pitanje smrti i života. Nakon 60 godina braka autori se suočavaju sa Merilininom bolešću i fatalnom dijagnozom i u poslednjim mesecima njenog života paralelno su vodili dnevničke zapise o svojim osećanjima, dilemama i strahovima. Karlo Strenger, egzistencijalni psihoanalitičar je autor knjige Dtrah od beznačajnosti u kojoj se bavi psihologijom herojstva, težnji za slavom, potrebom da se osećamo značajnim i potragom za smislom u 21. veku. Sajmon Makarti-Džouns u knjizi Pakost analizira šta nas navodi na ovo ponašanje u kojem svako gubi. Izdvajaju se i knjige Mrzim te, ne ostavljaj me DŽ. Krajsmana i H. Strausa, Teorija emotivne vezanosti u praksi Suzan M. Džonson, Roditelji, dobro jutro Mile Goldner Vukov, Psiha i hrana Jasmine Knežević i Jelene Blanuše, Dnevnik emocija Milene Marković, Savremena terapija novom odlukom Tonija Vajta i dr. F. Jalom.

Službeni glasnik

Posebnu pažnju zaslužuje prvo kolo sabranih dela Franca Kafke, u kojem je prvi put objavljeno sve što je, do poslednjeg fragmenta, u svom kratkom životu u kreativnoj prozi napisao gorostas svetske književnosti. Prevod Jovice Aćina urađen je sa osloncem na faksimilna izdanja autentičnih rukopisnih izvornika. U korpusu svih priča i pripovednih odlomaka i nacрта, neobjavljenih za piščevog života, priličan je broj do danas nama nepoznatih i kod nas neprevođenih.

Agora

U biblioteci Agora - dva naslova iz domena latinoameričke književnosti. Posve uzbudljiva i neobična knjiga eseja Etika surovosti Hosea Ovehera i izabrane priče Sesara Aire u knjizi Bez svedoka, koja je ujedinila prozu ovog kontroverznog autora nastalu između 1996. i 2011. Objavljen je i roman Brod. Konzarhija makedonskog savremenog autora Tomislava Osmanlija, a svim ljubiteljima Kafke i kafkijanske književnosti, tu je dragocen projekat Jovice Aćina koji je u knjizi Krilata bića priredio i preveo kratku prozu F. Kafke dosad gotovo u celosti nepoznatu srpskoj čitalačkoj publici. Tradiciju objavljivanja kvalitetne turske i arapske književnosti obogaćuje prvi roman Burhana Sonmeza, jednog od najznačajnijih savremenih turskih pisaca i predsednika svetskog PEN centra - Sever. Tu su i četiri ostvarenja savremene slovačke literature: Šaptačice Alene Sabuhove, Bala sa kratkim romanom/novelom U ime oca, Časovi letenja Elene Farkašove, i zbirka priča Mareka Vadasa Ozloglašena četvrt.

Geopoetika

Izdavački poduhvat, koji dobija posebno na značaju zbog ovogodišnje zemlje počasnog gosta Sajma knjiga, Rumunije, jeste objavljivanje četiri rana romana čuvenog istoričara religije, književnika i filozofa Mirče Elijadea. Poslednja objavljena knjiga iz ove serije je Gaudeamus, koju je Elijade napisao kao student, a prethodili su joj Elijadeov najčuveniji roman Maitreji/Bengalska noć, Dnevnik/Roman kratkovidog adolescenta i Mladost bez mladosti po kojem je Kopola snimio čuveni istoimeni film.

Čarobna knjiga

Na Sajmu knjiga biće predstavljeno 1000. izdanje, plus sedamnaest knjiških i stripskih noviteta na Sajmu knjiga: Prva zvanična biografija - Kerber: Hronike troglavog psa Miloša Petkovića, sa mnoštvom važnih podataka i izjava ljudi nezaobilaznih u istoriji benda. Knjiga pokazuje dušu i karakter ljudi koji stoje iza imena Kerber, njihove snove i nade, želje i stremljenja, kao i njihovu potrebu da, uprkos slavi i nasleđu dobrog zvuka koji su izgradili, ostanu obični ljudi, stanovnici svog voljenog Niša.

U bioskopu mts dvorana u narednom periodu možete gledati:

POMIRENJE: Jedna osamnaestogodišnjakinja je ubijena u žučnom porodičnom sukobu u brdima severne Albanije. Njen ožalošćeni otac je razstrzan pritiscima lokalnog biskupa i predsednika nevladine organizacije iz prestonice, ne samo da oprostí ubici u zatvoru i njegovoj porodici kao hrišćanin, već i da se pomiri sa njima, kako je nekada zahtevao prastari plemenski kodeks - Kanun. Dirljiv i oštrouman prikaz patrijarhalnog društva uhvaćenog između prošlosti koja ne odlazi i neizvesne sadašnjosti. Dokumentarni film „Pomirenje“ naći će se u bioskopima od 3. novembra.

POZOVI DŽEJN: U istorijskoj drami rediteljke Filis Nejgi ženi koja je u braku, desila se neželjena trudnoća u vremenima kada u Americi nije moguće legalno izvršiti abortus. Ona počinje da radi sa grupom žena iz predgrađa, kako bi pronašla pomoć. Engleski film „Pozovi Džejn“ stiže u bioskope 3. novembra.

CRNI PANTER: VAKANDA ZAUVEK: Od Marvel studija stiže nova akciona avantura Crni panter: Vakanda zauvek koja je u bioskopima od 10. novembra. Nacija Vakanda je u sukobu sa svetskim silama koje su intervenisale dok oplakuju gubitak svog kralja T'Čale.

www.mtsdvorana.rs

Kolumna

Mazrko Dražić utorkom na CITYMAGAZINE.RS

Na internetu neko uvek nije u pravu

Trebalo je da bude jedan običan tvit, kao što je to i slučaj sa većinom tvitova koje na ovoj društvenoj mreži pišu ljudi koji nisu javne ličnosti. Čak nije bio u pitanju ni tvit osebe koju prati mnogo ljudi. Jedna žena je iznela svoje mišljenje. Pomalo kontroverzno, pomalo nesrećno sročeno. Nije ni važno koji je tvit u pitanju, nebitan je on, jedan od mnogih koje na toj društvenoj mreži možemo da pročitamo i da se sa njim složimo ili ne. Ono što ga je izdvojilo od svih stotina i hiljada misli preko kojih preletimo pogledom dok skrolujemo ekran bila je reakcija ljudi.

A reakcija je bila, u najmanju ruku, brutalna. Bilo je onih koji se nisu slagali sa napisanim, pokušavajući da ženi objasne zašto nije u pravu, ali je bilo više onih koji su krenuli da se sprdaju sa njom, da je vređaju, pišu joj da je glupa, da je kreten i šta već ljudi u toj situaciji mogu da sroče. Još jedna u nizu hajki na Twitteru, kada se na desetine, ako ne i stotine ljudi ostrvi na jednu osobu, izvređaju je, a onda nastave dalje da čitaju, u većitoj potrazi za mišljenjem koje će ih uvrediti i na koje će morati da odreaguju.

Ne bih previše na ovo ni obratio pažnju da žena koja ga je napisala nije osoba sa kojom se godinama pratim na društvenim mrežama. Reklo bi se da je na neki način poznajem, iako se nikad nisam videli. Pitao sam se kako joj je. Kakav joj je osećaj kada je, sat-dva nakon što je nešto tvitnula, otišla na ovu društvenu mrežu i videla hordu njoj potpuno nepoznatih ljudi koji nad njom sprovode virtualni linč.

Ne mogu reći da mi nije poznat taj osećaj. Slična stvar mi se više puta dešavala, doduše ne u tom obimu kao njoj sada, ali je razlika u tome što sam na neki način bio pripremljen. Na Twitteru me prati dosta ljudi, pa je logično da među njima ima raznih, zbog čega sam znao da će biti i svakojakih reakcija na stvari koje pišem. Istovremeno, zbog posla kojim se bavim, često tvitujem o politici, a kad pišete nešto o politici, svesni ste da to može prizvati stranačke botove. A ima čak i nečeg smešnog u čitanju ovakvih uvreda, kada pročitate deset ili više skoro identičnih nemaštovitih tvitova, sročениh kao da ga je pisao neki robot.

Pa ipak, koliko god sad navikao na to i povremeno me zabavljalo da pročitam kako sam glup, da radim protiv Srbije i da „saznam“ ko me sve plaća da mrzim svoju zemlju, bio mi je šok kad sam se prvi put sa tim susreo. Čovek, ma koliko da je stabilan, nije spreman da se olako susretne sa masom koja ga vređa. Po-

FOTO Nemanja Jovanović

sebno ako mu se to prvi put dešava. Vremenom, ljudi oguglaju. Barem većina. Nauče da ne reaguju, da u najvećoj mogućoj meri ignorišu ono što čitaju. Poput sportiste kada sluša protivničke navijače koji mu zvižde. Ali, koliko god sportista bio profesionalac kome se tako nešto ne dešava prvi put, ne možemo čak ni od njega očekivati da bude potpuno imun na

uvrede i psovke. A šta tek reći za ostale ljude koji se odjednom nađu na stubu srama na društvenim mrežama? Suvišno je govoriti koliko su ljudi na društvenim mrežama laki na vređanju i da većina ni pola onoga što napiše na Twitteru ne bi nikada rekla drugome u lice. U tom smislu, društvene mreže jesu i neka vrsta ventila, mesta gde će ljudi izbaciti iz sebe ono što ih frustrira, ali koliko ljudi razmišlja o posledicama onoga što napišu? Pogotovu ako pristanu da budu deo čopora koji se tog dana okomio na nekog. Ako im to pitanje i prođe kroz glavu, možda se teše da njihov komentar nije bio previše brutalan u poređenju sa nekim drugim. Kao što bi učesnik grupne tuče, u kojoj desetoro ljudi bije čoveka na podu, mogao da se uteši kako njegov udarac nije bio previše snažan. Ono što sebi ne bi želeo da prizna jeste da je snaga njegovog udarca višestruko veća ako mu je prethodilo deset drugih.

Masovni napadi na pojedinca na društvenim mrežama, toliko učestali poslednjih godina, upravo su pandan grupnim tučama. Oni su tuča u kojoj napadač neće imati krvave ruke, neće morati ni da napadnutog gleda u oči i sluša njegove jauke, već će moći da se pravi da se ništa nije ni desilo i da istog časa zaboravi šta je učinio, dok u svojoj sobi, kafiću, ili prevozu nastavlja da čita ostale tvitove. A posledice njegovog napada neretko mogu biti i strašnije od posledica fizičkog obračuna. Koliko je samo stresa, nelagode, anksioznosti, depresije, pa čak i samoubistava poslednjih godina bilo prouzrokovano napadima na društvenim mrežama. Zato, pazimo kako se obraćamo drugima. Pomislimo šta bismo od onoga što hoćemo da im napišemo bili spremni da im kažemo u lice. Pogotovu ako su to ljudi čije odluke ni na koji način ne utiču na naše živote. Uvek će se na internetu naći neko ko nije u pravu i besmisleno je objašnjavati svakome zbog čega je pogrešio u nekom stavu. Važnije od toga da li ćemo biti u pravu je ne pogrešiti. A ne postoji veća greška od naše odluke da budemo deo horde koja gazi čoveka na zemlji. Čak i ako je taj čovek napisao najveću glupost koju smo ikada pročitali.

Đuska uz “Pusti Modu” i lomljenje čaša na “Noć mi te duguje”

PIŠE: MILOŠ DAŠIĆ

Zdravko Čolić, čovek, mit, legenda. Muzičar koji je je svojim višedecenijskim radom među svojim fanovima okupio i tetke sa trajnama u šesdesetim i tinejdžere pankere i metalce. Zbog toga zvuči normalno da širom Beograda postoje tematske žurke na kojima se pušta upravo samo muzika ovog izvođača. Ili je to možda još uvek fenomen koji zbunjuje i začuđuje mnoge.

Počelo je sve stidljivo. Tek po koji virtuelni plakat u po nekom kafiću, pravljeno uglavnom za prijatelje od prijatelja. Danas ne postoji osoba koja nije bile na nekoj žurci u Beogradu, na kojoj se samo slušala muzika ovog pevača. Nekoliko različitih ekipa pravi različite žurke na raznim lokacijama.

Uroš Ranković, producent u kulturi, sa svojom kolegicom Evom je krenuo još pre nekoliko godina sa ovim žurkama. Kako u šali kaže, hteli su da pevaju, teraju kosu i žive isto kao Zdravko Čolić. ”Da budem iskren, krenulo je potpuno spontano. Pre otprilike četiri godine puštao sam disco i funk muziku u jednom beogradskom lokalu. Tokom večeri sam ubacio po koji Čolin disco i funk hit. Ljudi su potpuno odlepili na te sekvence. Tu smo Eva Škorić i ja shvatili da to može da bude zanimljivo i dogovorimo se da napravimo “Čola Art Night”, gde ćemo vrteti samo njegove numere. To je jedno od ludih večeri u našim životima, jer smo shvatili koliko svi kolektivno „otkidamo na Čolu”. Sa tim eksperimentom smo nastavili i evo mi i dalje puštamo u „Tok baru” gde se uvek traži mesto viška.” ispričao nam je Uroš i rekao da je puštao Čolu na raznim mestima, brodu, u holu nekog biznis centra, na kućnim žurkama, na svadbama. Cilj mu je da napravi žurke na onoj čuvenoj ruti iz pesme Čaje Šukarije – “Sarajevo, Skoplje preko Kraljeva, Niša i Valjeva onda Split, pa onda Rijeka preko Pule i Osjeka”. Već je pravio žurke u Sarajevu, dok ga za neki dan očekuje zabava u Nišu.

Nekoliko DJ ekipa, ali i pojedinaca prave trenutno ili su pravili žurke u Beogradu. Pre neko veče je KC Grad bio ispu-

njen do kraja u sred radne nedelje, gde su DJ-evi Mangup i Yužnjak vrteli hitove. Čolina muzika je svakako došla i do glavnih gradskih stecišta, i ne možemo da žmurimo na ovaj fenomen, jedino možemo da se zapitamo kako je do toga došlo? Uroš nam je uzvratilo kontra pitanjem.

“Kako je došlo do toga da Čola napuni šest beogradskih arena? Mislim da smo svi mi koji organizujemo ove večeri odlučili da budemo neka vrsta šamana, propovednika, glasila i da širimoz pozitivne vibracije Čolinih numera. Video sam da momci koji prave Čola večeri u KC Gradu nose bela odela, dele voće, puštaju

i iz potpuno drugih svetova, voleli su da zableje ovde, jer im je bilo kao neka vrsta osveženja, rekao nam je ovaj DJ i dotekao se najboljih momenata sa žurki.

“Možda nije baš žurka žurka, kad to krene da se dešava, ali kad pustim “Noć mi te duguje”, mali kafić sa 10-ak stolova, postaje kafana na kraju sveta, gde svi u nekoj vrsti kolektivne histerije pevaju, viču, plaču i penju se na stolove.” rekao nam je Mirko i dodao da nema omiljeni Čolin period.

Uroš ipak zna koji su mu omiljeni radovi popularnog umetnika.

“Meni lično omiljeni period je dekada između 70ih i 80ih. Kad je radio sa Korne-

isečke iz koncerata. To je jedno full 4D iskustvo. Nekad se pitam da li će nas sve Zdravko pozvati na njegov nastup da se svi kolektivno proveselimo ili da mu mi radimo dizajn nastupa. A što i da se ne zapitamo!”

Mirko pušta muziku u vračarskim kafićima i hostelima, i kako kaže više je iz zezanja krenuo sa po par pesama na svojim setlistama, da bi malo po malo Čola počeo da bude glavni deo njegovih setlista.

”Đavo je odneo šalu kad sam video da ljudi koji bi došli samo na “pre-game” i jedno piće ostanu do fajronta, u potpunoj nemogućnosti da idu negde dalje, jelte. Gomila ljudi koju znam iz klabinga

lijem Kovačom, Vojkanom Borisavljevićem, Kemalom Montenom i Goranom Bregovićem. Tu se realno nalaze njegove crème de la crème pesme. Ali najviše volim pesme “Hotel Balkan” i “Biti il’ ne biti”, što je period 2000-ih. Publika otkida samo na hitove! Sve češće nam na žurke dolazi mlada publika pa se po nekoliko puta u toku večeri traži – “Okano”, “Mjerkam te mjerkam” i “Noć mi te duguje” (kad polete čaše, salvete i ostali inventar lokala).” a onda nam je ispričao da iako radi “ograničen” sa samo jednim izvođačem u plejlisti, nikad mu nije dosadno, jer bezobzira što će 6 sati slušati iznova i iznova Zdravka Čolića bez pauze, uvek je i nešto novo

jer baš je tu neko kome je rođedan, kome se rodilo dete, ko želi te večeri da zaprosi svoju devojkicu i opet golubovi slijeću na moj rukav ko i tad.

“Svaki put je novi doživljaj, jer publika svojim učešćem menja atmosferu. Na svakoj narednoj večeri dodajem nešto novo (poput ekrana na kojima se emituju Čola video art radovi ili drugačiju rasvetu) ili puštam nešto staro (neku pesmu koju do sad nisam puštao), a spreman sam i da svojim specifičnim kostimom doprinesem doživljaju. U poslednje vreme volim da dodam i numere, koje su Bregu inspirisale da osmisli neki Čolin hit. Ne bavim se autorskim pravom, ali svakako se oduševim kada otkrijem Breginu inspiraciju. Najviše mi se dopada numera “Ya Rayah” od autora Dahmane El Harrachija koja me podseća na – Jako, jako slabo ti srce zavodiš.”

Ako niste do sad imali priliku da se zabavljate na ovaj način, sva sreća pa imate stalne prilike jer ovih žurke su svuda po gradu, kao pečurke posle kiše, na vama je samo da ih pronađete u svom okruženju i odaberete.

Nismo pitali publiku kako se provodila, ali evo, pitali smo DJ-eve da nam prenesu najlepše i najbolje ocene koje su oni videli i doživeli.

“Realno najjača priča mi je ona kad sam prvi put sa konceptom Čola večeri nastupao u Sarajevu 2020. godine, pa je publika mislila da će doći pravi Čola. Na toj istoj žurci jedna starija gospođa ustala je da igra na sceni. Moram da napomenem da je žena došla na štaka-ma. Gde ćeš boljeg komentara! Među ostalim komentarima izdvajam one trenutke u kojima su mi ljudi ostavljali svoje narukvice, prstenje, pravu zlatnu tabakeru itd. Vidiš, mogao bih to da uotipim pa da dovedem Zdravka Čolića lično na žurku.”

VAKANDA ZA UVEK

Kao što smo naučili, većina Sten Ljevih super heroja stvaranih poslednjih pola veka u suštini predstavljaju ozbiljnu alegoriju. X Men su komentar na socijalno neprihvatanje manjinskih grupa bilo rasnih ili polnih. Hulk je komentar na ekspanziju atomske energije dok je Spajdermen komentar na...tinejdžerski hormonalni disbalans. U pravo vreme, eksploatacije crnačke kulture, ponajviše u muzici ili filmu (bleksploatacija) pojavio se i Crni panter (zajedno sa Lukom Kejdžom). Naravno, pola veka kasnije stvari se nisu mnogo promenile u percepciji segregacije, tako da je film Crni Panter iz 2018e predstavljao prvi veliki mejnstrim film iz MCU koji je posvećen starosedeočima Afrike. Prirodno, ovaj film savršeno funkcioniše i kao medija od poslednjeg Kapetana Amerike do Osvetnika („Rat beskraja“ i „Završna igra“). Imaginarna Vakanda je tehnološki superiorna afrička zemlja i nije „shithole“, međutim želja za vlašću i korupcija su večne priče tako da Crni panter spada u mitološki narativ poput Tora. Kako smo tokom pandemije izgubili glavnog glumca Čedvika Bozmena (terminalni kancer), panterški drugenac je primoran da bude sasvim drugojačiji film od izvornika. Naslednik kralja i superherojskog odela ostaje nepoznanica, ili bar tako mislimo, dok je glavni negativac, princ Namor, u Marvel univerzumu poznatiji kao Podmorničar, ili Akvamen pre Akvamena, ali kako se Akvamen pojavio u filmskom svetu pre Podmorničara, pobeglo se od narativa Atlantide ka narativu kontinenta Mu, tj. izgubljenoj Acteškoj civilizaciji. Tu su i politički nemiri i specijalne vojne operacije, tako da nema sumnje da će ovaj film diskretno da komunicira sa sumornom sadašnjicom.

MCF

11.novembar

20

ČUDESNI SVET

Šezdeset prvi animirani film iz Dizni studija, 85 godina posle „Snežane i sedam patuljaka“ je klasična, a opet nije, avantura. Pixar je zbrda zdola promenio svet animacije, međutim scenario je i dalje najvažnija stavka za uspešan film pa u tom kontekstu nema brige da je u pitanju još jedan klasik. Imamo istraživačku porodicu Klejds, u tri generacije, gde prirodno ovu najmlađu uopšte ne zanima avantura kao takva, ona srednja ima komplekse one starije, a zaplet je da nam ta starija, tj papa Klejd nedostaje. Tako da smo dobili još jedan Dizni film o važnosti porodice sa mnogo preslatkih bića koje nikad niko nije video. Ko se opredeli za nesinhronizovanu verziju, tu su Denis Kvejd, Džejk Džiljenhol i Jabuki Jan Vajt kao tri generacije muških Klejdsa. Znači, decu pod mišku i pravac bijonja.

MCF

24.novemba

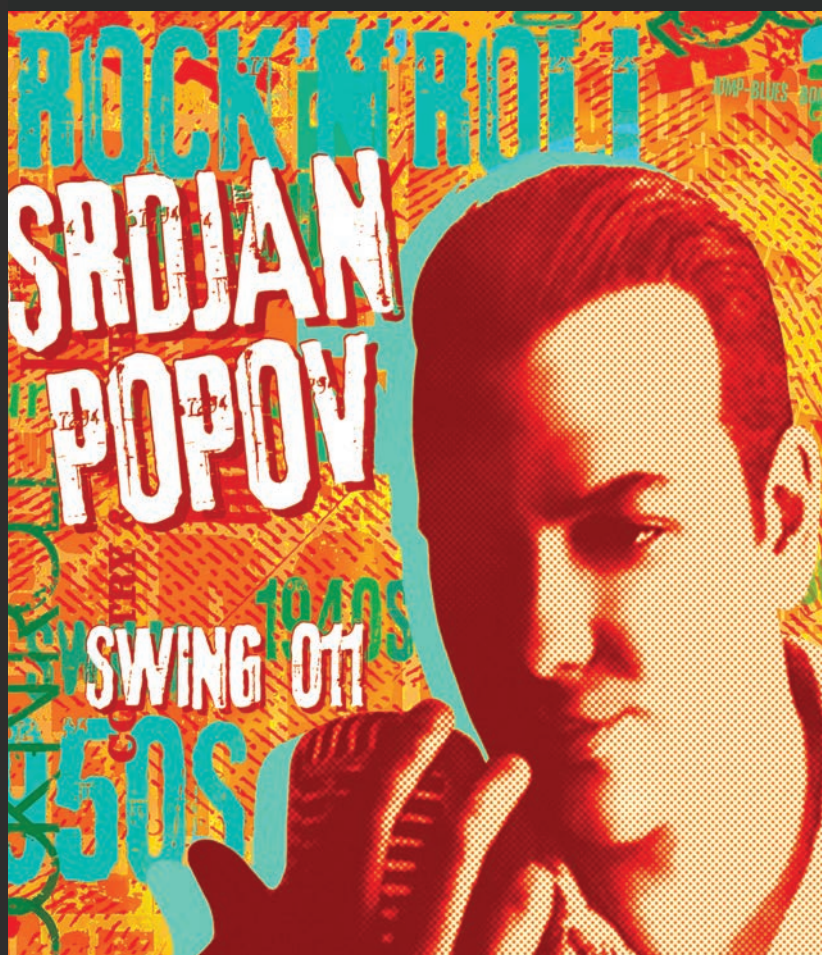
Muzika

PIŠE: ALEKSANDAR S. JANKOVIĆ

SRDJAN POPOV: "Swing 011" Menart 2022.

U današnjem svetu, ovo je verovatno idealan suvenir za Hrvatske i Slovenačke turiste koji žele da osete onaj stari i pravi Beograd iz vremena svojih roditelja. Znači pop i starogradske pesme upakovane u swing aranžmane. Neko bi rekao „genijalno“. Plus ako dodate ekipu muzičara sa ovog zicer albuma: Jovan Maljoković (saksofon), Nikola Demonja (saksofon), Sava Matić (truba), Vlada Mandić (truba), Mihajlo Bogosavljević (trombon), Dražen Škarić (gitar), Milan Mirošević (bubnjev), Borko Vukadinović (klavijature) onda je jasno da je u pitanju projekat namenjen širokoj publici koja brani Beograd od filozofije palanke. Ako nam je potreban referentni sistem, onda treba da zađemo u zaostavštinu Brajana Secera, prvo sa bendom Stray Cats kada je svirao rokabili, a onda i kasnije, kada je sa svojim swing orkestrom žario i palio angloameričkim kontinentima. Verovatno se niko ne bi začudio da je Srđanov deda možda Dušan, pa u tom slučaju imamo idealan beogradski produkt za ovaj vek, na nivou Mini LP-a Idola iz 1981-e. Izbor pesama je besprekoran skoro oportun, „Devojko mala“, „Na morskome plavom žalu“, „Stoj Džoni“, „Čamac na Tisi“, „Majestic Melody“, dok šarm vrca iz svakog tona i napuklog vokala. Ako posle ovoga neko poželi tematski sličan, ali atmosferski drugačiji ugođaj neka proba sa dva albuma „Tragovi u sjeti“ Matije Dedića i Zorana Predina. Pa onda da napravimo još jednu Jugoslaviju.....

21

BLUE NOTE HERE IT IS: A TRIBUTE TO LEONARD COHEN

Feat.
Norah Jones
Peter Gabriel
Gregory Porter
Sarah McLachlan
Immanuel Wilkins
Luciana Souza
James Taylor
Iggy Pop
Mavis Staples
David Gray
Nathaniel Rateliff
Bill Frisell

RAZNI IZVOĐAČI HERE IT IS: „A TRIBUTE TO LEONARD COHEN“ Metropolis 2022.

Leonard Koen je nekako sredio da ode sa ovog sveta uz savršenu labudovu pesmu, nešto slično kao kolega Dejvid Bouvi. Prirodno bi bilo očekivati još jedan od adekvatnih „tribjut“ albuma iako smo ih imali sijaset proteklih decenija, od kojih se najviše izdvojio onaj s početka devedesetih, „I'm Your Fan“ na kome je definitivnu verziju pesme Hallelujah otpevao Džon Kejl, pa je onda rahmetli Džef Bakli napravio svoju besmrtniju verziju. Bilo kako bilo poznata džez izdavačka kuća Blue Notes Records stoji iza ovog izdanja „Here It Is: A Tribute To Leonard Cohen“ – izvanrednog novog albuma koji je producirao Leri Klajn. Izdanje prezentuje fenomenalan muzički opus koji je iza sebe ostavio čuveni kantautor Leonard Koen, a mi imamo prilike da čuje obrade muzičkih zvezda kao što su Nora Džons, Piter Gebrijel, Gregori Porter, Sara Meklahlan, Luciana Souza, Džejms Tejlor, pa čak i Igi Pop, a ondak i Mejvis Stejpls.....

„Leonard i ja smo prijatelji od 1982. godine, a poslednjih petnaest godina njegovog života bili smo veoma bliski. On je bio najmudriji i najduhovitiji prijatelj kojeg sam imao, neko u čijem društvu sam neizmerno uživao. Nakon što je preminuo, često sam obrađivao njegove pesme sa drugim umetnicima sa kojima sam radio. Prvi razlog je kvalitet samih numera – rekao bih da je Leonard najbolji tekstopisac pop muzike svih vremena, a drugi je moja želja da ga na neki način zadržim uz sebe“, ispričao je Klein. Na album se nalazi dvanaest kompozicija, među kojima su numere kako sa voljenog debitantskog izdanja „Songs Of Leonard Cohen“ iz 1967. godine, tako i sa poslednjeg albuma „You Want It Darker“ koji je objavljen 2016. samo nekoliko dana pre muzičarove smrti.

SOČNI MAFINI SA DUKAT JOGURTOM I BOROVNICAMA

Odlični su izbor za doručak ili kao užina u toku dana
Ova količina će vam biti dovoljna za 24 manja
maфина.

**Ne zaboravite,
uživanje je važno!**

Sastojci:

- 1/4 šoljice mekog brašna
- 1/3 šoljice šećera
- 1 kašičica praška za pecivo
- 1/4 kašičica soli
- 1 jaje
- 400 ml Dukat jogurta
- 1/2 šoljice maslaca (rastopljenog i ohlađenog)
- 3 šoljice mleka
- 1 kašičica ekstrakta vanile
- Šaka borovnica

Priprema:

Zagrejte rernu na 180°.

Pomešajte brašno, šećer, prašak za pecivo i so.
U drugoj posudi, umutite jaje sa **400 ml Dukat jogurtom**, maslacem, mlekom i vanilom.
Pomiješajte suve i tečne sastojke, a zatim
dodajte borovnice. Sipajte testo
u kalup za mafine i pecite oko 30 minuta.
Proverite pomoću čačkalice da li su muffini
pečeni.

Uživanje je važno!

ZA NOVIH 100 UZ NOVI Štark

EST 1922

Koliko je teško da brend koji ove godine slavi 100 godina, dobije jedno sasvim novo ruho? Promene su odlične, ali ipak kada treba da se unapredi tradicija, često dolazi do otpora, a vama je izgleda pošlo za rukom da sve bude novo, a opet na svom mestu? Koliko je ljudi učestvovalo u procesu, ko je birao?

Novi logotip brenda Štark je naš možda i najbitniji projekat do sada. Potrebna je doza hrabrosti kada se donose velike odluke, koje nekad predstavljaju veliki iskorak u odnosu na ustaljeno, tradicionalno poslovanje, s druge strane je neophodnost ukoliko želimo da trajemo i budemo relevantni i budućim generacijama. Svaka promena izaziva različite reakcije, a na nama je da to sprovedemo na način gde šaljemo jasnu poruku da brend Štark ne menjamo iz korena, već u njega unosimo novu energiju. Rezultati su za sada veoma pozitivni i predstavljaju veliku satisfakciju, ali u isto vreme i veliku obavezu i motivaciju da nastavimo dalje.

U samom procesu redizajniranja i modernizovanja brenda Štark učestvovao je veliki tim, od najvišeg menadžementa do kolega iz različitih sektora. O tome smo posebno vodili računa jer da bi ovako velika transformacija uspeła kod potrošača, prvo mora položiti interni ispit i osvojiti srca zaposlenih u Štarku.

Kada ste birali novi logo, kojim principima ste se vodili?

Promena logotipa predstavljala je veoma uzbudljiv poduhvat. Nakon dugog i detaljnog istraživanja tržišta i potrošača zaključili smo da postoji potreba za promenom. Stari logo, iako lep i nama mnogo drag, više nije mogao da podrži dalje razvojne planove za rast na novim tržištima i širenje portfolija inovativnim proizvodima. Fokus je bio na modernizaciji logotipa radi jasnije komunikacije brenda Štark na ambalažama novih i unapređenih proizvoda. Zadržali smo ključne elemente i srce, dodali mu osmeh i ponosno istakli godinu osnivanja. Sada smo spremniji za rast i novih 100!

Smoki, Bananica, Najlepše želje, Prima, Keksići & Napolitanke i Menaž su proizvodi koje često ljudi koji žive van Srbije navode kada pričaju o nostalgiji? Kolika je odgovornost ne izneveriti ukus cele nacije?

Naravno, odgovornost je velika. Uvek ističem da je velika privilegija rad na razvoju proizvoda i brendova iz Štark portfolija. To su proizvodi sa kojima smo odrastali i koje svi volimo, ali oni su i u srcima potrošača širom regiona čije potrebe i očekivanja se intenzivno menjaju. Zato je važan balans – da čuvamo naše brendovsko blago ali i da ga unapređujemo u skladu sa novim zahtevima novih generacija. Smatramo da će inovacije koje uvodimo uz novi izgled kompanije vremenom dodatno ojačati poverenje i neraskidivu vezu sa ljubiteljima naših proizvoda, koji će, nadamo se, ostati njihov prvi izbor.

Stare proverene recepte, unapredili ste nekim novim dodacima? Kako izgleda kada novi proizvod treba da se pojavi na tržištu?

Tradicionalne recepte popularnih Štark keksića obogatili smo još kvalitetnijim sastojcima koji ne menjaju prepoznatljive ukuse i arome već ih dodatno oplemenjuju. Dodatno unapredili smo oblike i teksturu proizvoda, sada su još finiji i hrskaviji. A lansiranje je uvek iznova uzbudljivo. Iako mu prethodi dugotrajan proces razvoja i testiranja, uvek je prisutna trema i iščekivanje prvih reakcija krajnjih potrošača. U današnje vreme, društvene mreže daju prve signale, ali nije redak slučaj da inicijalno negativne komentare pobedi tržišni rezultat. Zato smo se naučili da imamo više strpljenja i ne reagujemo na prvu.

Šta je novo što možemo da očekujemo od Štarka?

Svi nadolazeći projekti imaju za cilj da dalje prodube poverenje i ljubav između Štark proizvoda i njihovih vernih konzumenata. Dubinskim i redovnim analizama tržišta saznajemo šta naši potrošači žele, te se time vodimo u stvaranju novih proizvoda i akcija. Verujemo da ćemo novim proizvodima oduševiti sve sladokusce koji već decenijama podržavaju naš rad ali i privući neke nove generacije.

NERVOZNI STE?

UZMITE MAGNEZIJUM IZ 100% ORGANSKOG IZVORA

MAGNEZIJUM CITRAT

BRZO DEJSTVO
VISOKA EFIKASNOST

Broj 1 u apotekama*

LABORATOIRES
BIOFAR
/iskoristi najbolje

*Izvor: IQVIA, Septembar 2020

PIŠE: IVAN JOVANOVIĆ

BEOGRADSKO DRAMSKO POZORIŠTE

„Božanstvena komedija“

Najznačajnija predstava na beogradskim scenama ove jeseni zasigurno je Danteova „Božanstvena komedija“ u režiji jednog od najvećih pozorišnih reditelja današnjice, velikog Franka Kastrofa.

Epska poema koja se smatra za jedno od najznačajnijih dela u istoriji svetske književnosti sadrži tri dela – Pakao, Raj i Čistilište – i sastoji se od preko 100 pevanja podeljenih u 33 pesme po delu i jednu uvodnu. Dante, u ingenioznom dramsko-lirskom kazivanju iz prvog lica pesnika u društvu Vergilija i Beatrice, posećuje sve tri svetovna, zagrobna carstva pričajući priču od ljudskom grehu i oslobođenju od njega spojivši filozofski diskurs božanskog i ljudskog u simbolici ljudske potrage za aposolutnom srećom. Rediteljska palica velikog Kastrofa i nezaboravna scenografija Aleksandra Denića garantuju spektakl koji se ne sme propustiti.

Autorsku ekipu, pored pomenutih reditelja i scenografa, čine kostimografinja Adriana Braga Perecki i kompozitor Vilijam Minke. Uloge tumače : Aleksandar Jovanović Aleksandar Radojičić, Bojana Stojković, Dunja Stojanović, Jana Milosavljević, Marko Gvero, Milan Zarić, Milena Vasić i Nataša Marković.

Premijera „Božanstvene komedije“ je 29. 10. na Velikoj sceni a reprize su 30. 10 i 28.11.

Pozorište

ATELJEU 212

Kao i sve obodne devojke

U Treći komad renomirane srpske dramske spisateljice Tanje Šljivar koji se izvodi u Ateljeu 212 svoju premijeru ima nakon uspešnog praiзвоđenja u nemačkom Dojches teatru u Berlinu.

Komad istražuje društveni fenomen kada je sedam trinaestogodišnjih devojčica zatrudnelo na školskoj ekskurziji. Šljivar u ovom tekstu daje glas ženskim, mladim subjektima kojima je govor u javnom prostoru onemogućen. Reč je o tekstu koji razotkriva diskriminatorne odnose spram ženske, devojčake, maloletničke seksualnosti, njihovih doživljaja sveta, tradicionalnih vrednosti i starih društvenih tekovina u kojima žive i odrastaju, a koje svojim delovanjem preispituju.

Autorski tim čine rediteljka Selma Spahić, dramaturg Dimitrije Kokanov, scenografkinja Zorana Petrov i kostimografkinja Seleba Orb. Uloge tumače : Milica Mihajlović, Ana Mandić, Jelena Stupljanin, Ermin Bravo, Marko Grabež, Marta Bjelica i Manja Aleksić/ Vera Jovanović.

„Kao i sve slobodne djevojke“ se premijerno igra na Velikoj sceni „Mira Trailović“ 20.10. a reprize su 21. i 22. Istog meseca. Igranja u novebru su po repertoaru Ateljea 212.

**UKUŠNIJI.
SOČNIJI.
BOLJI.**

Naši klasici. Nikad bolji.

Gastro

INDIJSKA KUHINJA

The Paratha Center

Da Beograd postaje gastro meropola u svakom smislu, potrebno je što više ovakvih, autentičnih malih lokala koji (re)prezentuju nacionalne kuhinje kroz tradicionalna jela koja se spremaju tu pred vama i donose sve specifičnosti lokalnih kuhinja. Upravo takav je neveliki The Paratha Center, lokal u gornjem delu Kapetan Mišine ulice u kome možete uz improvizovani „šank“ i da jedete, ali se zapravo sve priprema „za poneti“. Ukoliko dolazite prvi put, predlažemo da nakon odabira jela u ljubaznoj komunikaciji na engleskom sa simpatičnim Indijcem koji priprema sve, odvojite dvadesetak minuta za šetnju po Dorćolu i vratite se po svoju porudžbinu. Paratha je indijski nacionalni specijalitet čija je osnova tanki „hleb“ od integralnog brašna, a može biti vegetarijanska, sa krompirom ili graškom ili miksom povrća, ili pak sa piletinom u nekoliko verzija: pikantna Tikka, interesantna Mughlai sa kremastom piletinom sa bademima i Kheema sa komadićima pileline. U svakom slučaju uz nju se služi Raita – jogurt sa indijskim začинима, a novitet je kari u severoindijskom stilu, uzbudljivo pikantan u verziji sa crvenim pasuljem (Rajma) uz pirinač sa kuminom, efketan sa leblebija-ma (Chloe) i Purijem, pufnastim indijskim hlepčićima. Ovde možete i kupiti indijske

začine (kumin, Garam Masala, kurkuma i korijander u prahu, čili), kao i probati indijsko masala mleko sa suvim voćem i začинима, a ovu lokaciju ne propustite kao mesto za otkrivanje magije indijskog street food ugođaja.

Kapetan Mišina 6
062 1626819
www.gallonero.rs

Tija

Sva u nežnim i pastelnim tonovima, kako u enterijeru, tako i u vitrini sa kolačima, Tija pastry shop sasvim je novo ime na slatkoj sceni Novog Sada. Smeštena nadomak centralnih gradskih lokacija, sa prijatnom baštom i unutrašnjim delom koji je kao stvoren za beg od gradske vreve i uživanje u poslasticama, Tija predstavlja atraktivno svedene moderne kreacije koje se fino poigravaju aromama i bojama. Kolači nose imena poznatih umetnika, pa je tako Picasso letnje osvežavajući mus od marakuje sa tamnom čokoladom na kakao kori, nežni Rafaelo je sa musom od bele čokolade i kokosa, Van Gogh popularni pistač u zelenim tonovima, a Rubens još jedna intrigantna voćna kombinacija: mus od limuna i bele čokolade sa borovnicama. Vizuelno neobična kombinacija čokoladnog musa sa višnjom i crumbom od lešnika je Monet, Kandinski mus od maline na hrskavi

vom keksu, Rembrant je ubedljiv brule od crne čokolade, dok je Frida krema od vanile sa želeom od jagoda i ganašom od bele čokolade. Kroasani i kokteli, te sladoled u nekoliko ukusa tu su da zaokruže doživljaj, kao i primamljive torte poput moćne Caravaggio sa tri vrste belgijske čokolade na čokoladnom brauniju. U tri reči: potpuno slatko zadovoljstvo!

Bulevar Mihajla Pupina 9, Novi Sad
066 6300001
www.tijapastryshop.com

Točionica

Na dve lokacije u Novom Sadu, od kojih posebno pleni novija na Detelinari koju smo upravo posetili, Točionica se vešto i dosledno poigrava burgerima u svakom smislu. I to rade vrlo maštovito i efektno, kreirajući sasvim neobične forme u stalnom meniju, uz specijalnu ponudu na nedeljnom nivou koja donosi kombinacije poput letnje sa pršutom i dinjom ili pak kapreze ili sa prstenom od patlidžana... Lokal u Hadži Ruvimovoj smelo je dizajniran i projektovan tako da je u njega ugrađeno čak 1120 metara cevi, svetiljke iznad šanka su stare brodske lampe iz prve polovine prošlog veka, sve je u industrijskom stilu, a uz ljubazno osoblje, atmosfera vrlo prijatna i opuštena. Tome svakako doprinosi i takođe originalan izbor pića, nema industrijskih napitaka!, craft pivo toče isključivo svoje, imaju i sopstvene pивske koktele!, tu si i šejkovi i razni voćni miksovi, kao i limunade sa malinom, jagodama, lubenicom i đumbirom šarmantno servirane. Ipak, ovdašnje „zvezde ponude“ svakako su burgeri i to s pravom: lucidni „mek & čiz“ gde su umesto zemičke pohovane makarone sa sirom, „pohovani sir“ serviran u „lepinji“ od pohovanog kačkavalja ili posebne atrakcije kakav je burger preleven čedar sirom koji se pred gostom razliva ili onaj sa grilovanim ananasom koji se flambira prilikom posluživanja. Klasići su takođe tu, grčki sa tzatzikijem, „domaćinski“ sa ajvarom, kajmakom, podvarkom i feferonima, kao i vege opcija. Sjajna pratnja stiže u vidu domaćih krompirića sa moca-relom i parmezanom ili pak pomfrita sa slaninom i čedarom, tu su i onion rings, batat sa parmezanom i domaći čips, sve atraktivno posluženo uz neophodne i sasvim logične vlažne maramice. Dodajte tome i niz obilnih opcija za doručak, kobasice i „specijale kuće“, gomboce i sladoled koji sami prave, sasvim korektno cene i sasvim unikatne burger kreacije u sasvim neobičnom ambijentu, imate više nego dovoljno razloga da posetite Točionicu na dve lokacije u Novom Sadu.

Hadži Ruvimova 49, Novi Sad
021 3008188
Narodnog fronta 2, Novi Sad
021 3039226
www.tocionicapab.com

PILETINA

MESO ZA
KRIZNA
VREMENA

28

METRO
Premium

METRO
Chef

METRO
PROFESSIONAL

**OTKRIJTE METRO
BRENDOVE**

METRO
VAŠ USPEH JE NAŠ POSAO

Recepti

Najjednostavnija salata

Pileće belo meso – 500 gr; beli krompir – 500 gr;
majonez – 200 gr; peršunov list – 1 veza;
limun – 1 kom; so

Za sve koji vode računa o zdravoj hrani, one koji se plaše holesterola, za ostale kojima banu najavljeni gosti, a treba ih ugostiti, namenjen je ovaj recept. Pošto, poznato je odranije, piletina i nije neko meso, onda ona mora biti bar dobar materijal za najjednostavniju salatu. I jeste. Ovako.

Pola kila belog mesa bez kostiju i kožurice (pažnja: holesterol!) valja obariti u slanoj vodi pa iseckati na sitne kockice. Isto se učini i s iswto toliko belog krompira. Ohladi se, pa sačeka dalje.

A dalje je veza sitno seckanog peršunovog lista, 200 grama majoneza i sok od jednog limuna. Ovo sad samo valja promešati i do služenja odložiti na hladno.

Za one goste belo vino se podrazumeva. I ono valja da je odloženo na hladno.

Egzotična salata

Pileće belo meso – 200 gr; krastavac – 200 gr;
suve šljive – 50 gr; susam – 50 gr; soja sos

Valja se potruditi, ali вреди. Dakle, pre svega pileći file se očisti od kožurice, pa iseče na štap-piće. Na žaru ili teflonu proprži se, ali se pazi da se ne pretera.

Onamo se krastavac iseče na ploške, susam se takođe proprži. Suve šljive se otkoste, pa iseckaju na sitne komadiće. Sve se umeša s dve supene kašike soja-sosa. Tek da se dobije miris i ukus egzotike.

Pileća čorba

Pile – 1 kom (oko kilogram); crni luk – 2 glavi-
ce; mešana zelen (šargarepa, peršun, paškanat,
celer) – 500 gr;
brašno; so; ulje; jaja – 3 kom; kisela pavlaka
– 2 dl

U posle (Drugi svetski) ratna vremena nastala je izreka da je piletina »najizdašnija« hrana na svetu. Nije ni čudo: vešti su od samo jednog pileta uspevali da prave i zanosnu čorbicu, onda paprikaš, a bogami ostane nešto i za pohovanje.

Dakle, pile valja istražirati. Na jednu stranu sitnice, krilca, kost od belog mesa koje će kasnije završiti u paprikašu. Bataci su, jelte, za pohovanje. U oko dve litre posoljene vode treba skuvati pileću sitnež i koske ostale od pandlovanja, što se kasnije očiste. Da ni trunka mesa koje se može zadržati, ne propadne.

Dve glavice sitno iseckanog crnog luka proprže se pa zaprže s dve kašike brašna. Kad je brašno porumenelo, lagano i uz mešanje, naliva se vodom u kojoj se kuvalo meso. Ubaci se zelen isekana na kružiče, dosoli po ukusu, pa kuva sve mešajući, dok korenje ne smekša. Onda se ubaci i meso, pa kuva na laganoj vatri još petnaestak minuta.

U dubljoj činiji se umute tri jajeta s čašom jakog milerama, što se neposredno pre služenja sjedini s malo ohlađenom (ne sme da vri) čorbom.

Bela čorba

Bataci i karabataci – 500 gr;
mešana zelen (šargarepa, peršun, paškanat,
celer) – 500 gr;
so; biber; limun – 1 kom;
pirinač – 1 šoljica; pavlaka – 2 dl

Nevolje sa ovom čorbom postojale su samo dok od piletine nije počela da se pravi »konfekcija«. Elem, u prigodnoj radnji valja nabaviti pola kila bataka i karabataka, razdvojiti ih, pa pristupiti šporetu.

Bela čorba: proprži se glavica luka, doda seckana veza zeleni, naravno meso, nalije vodom (na ovu količinu mesa i zeleni oko dve litre), a na kraju samo ukuva šoljica pirinča.

Pred služenje začini se pavlakom i jednim oljuštenim i na sitne komadiće iseckanim limunom.

Pile s ruzmarinom

Pile – 1 kom; ulje; so;
ružmarin; kečap; krompir – 1 kg

Sve napomene u vezi jednostavnosti... važe i ovde.

Dakle, celo pile se posloli spolja i iznutra, za spe svežim ružmarinom, ali da se ne pretera, pa sve blago namaže kečapom. Blagim ili ljutim, po ukusu.

Vatrostalna činija se namaže uljem, pile položi, odozgo ubaci na krupne kriške isečen krompir, opet naulji, posuda poklopi, pa sve pripusti rerni na blagih 200 stepeni bar dva sata. Gotovo je kad krompir dobije rumenu boju.

FUNKY FRESH

- Gluten free gastro bar u centru Beograda
Funky Fresh je koncept pripremanja hrane na maštovit, inovativan i cool način, koji u potpunosti poštuje pravila gluten free ishrane. Cilj nam je da pravimo fenomenalnu hranu, namenjenu pre svega onima koji imaju celijakiju ili neki vid intolerancije na gluten, a zatim i onima koji bi želeli da se hrane u skladu sa načelima zdrave ishrane.. Sva jela na našem meniju su bez glutena. To znači da sva testa i peciva pravimo sami, bez upotrebe mleka i jaja, i to u strogo kontrolisanoj kuhinji koja proizvodi isključivo gluten free hranu. Na meniju postoje i jela koja su bez laktoze (ili to mogu biti na zahtev), kao i vegetarijanska i posna jela. Super smo ponosni na naš "I feel good burger" i „Motown chicken wrap“ koji su uvek na vrhu top liste Funky fresh favorita.

Doručak služimo od 8 a večeru do 22h, a možete nas naći i na svim platformama za dostavu. Bez kompromisa kada su u pitanju ukus i kvalitet, full gastro doživljaj bez trunke glutena!

Instagram: funky_fresh_beograd
Facebook: funky fresh beograd
Kraljice Marije 29
contact@funkyfresh.rs
064 857 10 90
www.funkyfresh.rs

Recepti

Trobojno pile

Pileći file – 1 kg; sveža paprika (crvena, žuta i zelena) – 3 kom;
slatka pavlaka – 250 ml; puter – 50 gr;
plavi sir (gorgonzola ili rokfor) – 50 gr; biber; ulje; so

Jednostavno, a ukusno. Uz to i lagano. Pileće belo meso se otkosti, očisti od kože, pa iseče na šnicle. Meso se proprži, pazi se da se ne prepeče, da u sredini ostane rozikasto i sočno. Postavi se na tanjir, a u sudu gde se pržilo zagreje malo putera, pa na njemu, dok ne smekšaju udinstaju tri na rezance isečene paprike: zelena, žuta i crvena. Na kraju se ulije čaša slatke pavlake i izmrvli malo plavog sira (gorgonzole ili rokfora), čime se prelije meso u tanjiru. Kažu da se ovako ili slično pripremljena piletina jede u pokrajini Burgundiji, pa ima li ičeg logičnijeg nego uz trobojno pile koristiti beli ili sivi burgundac, odnosno pino.

Gradanska šnicla

Pileći file – 500 gr; slanina – 100 gr;
biber; so; origan

Iako bi neko pogrešno pomislio da je ova šnicla namenjena isključivo građanima, nije tako. Smislio ju je beogradski kuvar Dobrivoje Gra-

danin (prezime, a ne nadimak) pa je njemu u čast i ime, i mesto na repertoaru.

Pileće belo meso se očisti od kožurice i kostiju, iseče na šnicle, posoli koliko treba i zaspe s malo origana. Mesnata slanina se iseče na tanke režnjeve. Režnjevi se na dasci postave unakrst, preko njih nabaci belo pileće meso, začini origanom, mlevenim biberom i solju, pa uvije kao paketić. Tako pripremljeno baca se na tiganj koji ne traži masnoće. Kada je slanina gotova, gotovo je i ono uvijeno meso unutra. Belo meso – belo vino.

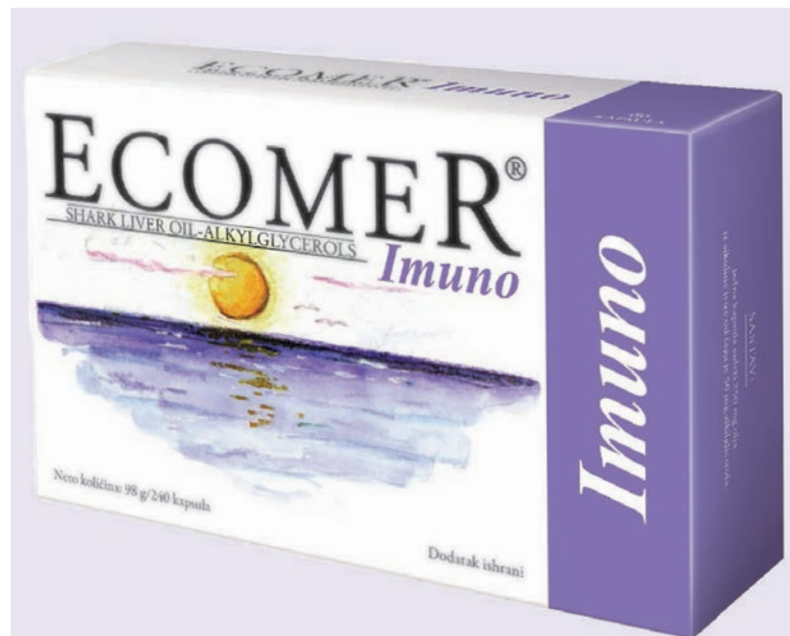
Piletina u kiselom sosu

Piletina bez kostiju – 500 gr;
jaja; brašno; pivo; puter;
mleko; brašno; kiseli krastavčići;
veza peršunovog lista; ulje; so

Kada od punjenih bataka preostanu karabataci, eto ručka za sutradan. I karabataci se odvoje od kosti, preseku na

pola, pa pohuju na orli način: napravi se testo kao za palačinke, ali nešto gušće od brašna, jaja i, ne mleka, ne vode već – piva. Bešamel sos se pravi klasično: na kašiki putera proprži se kašika brašna, onda polako sve uz mešanje dodaje mleko dok se ne postigne gustina kako treba, ili kako domaćin voli. Na samom kraju u ovaj sos se umešaju tri seckana kisela krastavčića i veza peršunovog lista, pa prelije pohovano meso. I u ovom slučaju, belo vino, na primer odabrani šardone, poboljšaće i ukus i ugođaj.

Ecomer je proizvod koji doprinosi jačanju imuniteta i opšteg stanja organizma. Sadrži najpotentnije, prečišćene alkilglicerole iz ulja jetre tri vrste ajkula iz hladnih mora. Alkilgliceroli su supstance koje su prisutne u našem organizmu i imaju važnu ulogu u jačanju imuniteta. Preporučuje se preventivno kod osoba koje su sklone infekcijama i prehladi, osobama sa slabim imunitetom, starijim osobama i osobama pod stresom, kao dodatak terapiji tokom oboljenja i kod pacijenata na produženim medicinskim tretmanima (radioterapija, hemioterapija).

Sočniji i ukusniji Mek burger

Ako ste mislili da McDonald's burgeri ne mogu biti bolji, imamo iznenađenje za vas. Naime, ovi širom sveta dobro poznati burgeri odnedavno su unapređeni, pa su još sočniji i ukusniji. McDonald'sova strast prema burgerima dovela je do usavršavanja već odličnog ukusa, pa je odnedavno uveden novi proces pripreme ovih proizvoda pri čemu se nisu promenili njihovi sastojci. Za Mek burgere se koristi 100% goveđe meso koje je savršeno pripremljeno tako da je uvek vruće, sočno i ukusno, dok su zemičke koje se koriste karamelizovane tako da

imaju predivnu zlatnu boju. Sastojci poput iceberg salate, kiselih krastavaca i luka se stavljaju u burger direktno iz frižidera, kako bi se što duže očuvala njihova svežina i hrskavost. Promenom načina pečenja i dodavanjem luka direktno na meso dok je na grilu, prepoznatljiviji Mek burgeri postali su još sočniji. Ova promena se primenjuje i kod svima omiljenog Big Mac burgera kome se dodaje još više sosa za još više uživanja u slasnim zalagajima. Ako već niste, sada je pravo vreme da svratite u najbliži McDonald's i isprobate najbolje burgere u zemlji.

28. Festival autorskog filma od 25. novembra do 2. decembra

Festival autorskog filma (FAF) 28. po redu biće održan od 25. novembra do 2. decembra u Beogradu i širom Srbije. FAF će i ove godine predstaviti najbolja savremena filmska ostvarenja koje odlikuje jedinstven stil i različiti tematski koncepti autora i autorki. Publika će imati priliku da pogleda pobednike svetskih festivala (Kan, Venecija, Lokarno, Berlin) kao i filmove reditelja koje šira javnost voli i odlično poznaje. Kroz filmske priče će nas voditi centralne programske celine, glavni i takmičarski program, dok će selekcije Hrabri Balkan, Bande a Part, Sirovo i Mreža jadranskih festivala predstaviti nove tokove u autorskom filmu.

Festival će odati počast Žan-Lik Godaru, nedavno preminulom velikanu francuske i svetske kinematografije. U okviru programa biće održana tribina posvećena Godarovom opusu, kao i projekcija filma "Zbogom jeziku" (3D).

Glavna nagrada Festivala autorskog filma u Beogradu nosi ime Aleksandra Saše Petrovića i dodeljuje se kao Grand Prix za najbolji film. FAF dodeljuje i nagradu za najbolju režiju, nagradu "Gordan Mihić" za najbolji scenario, kao i specijalna priznanja.

Glavna lokacija festivala biće mts Dvorana, dok će projekcije

filmova biti održane i u Dvorani Kulturnog centra Beograda, Domu omladine Beograda, Bioskopu Fontana, Jugoslovenskoj kinoteci, Domu kulture "Studetski grad" i bioskopu Cine Grand Rakovica. Sve informacije o programu festivala mogu se naći na sajtu www.faf.rs. Festivalni program može se pratiti i preko zvaničnih naloga na društvenim mrežama Facebook i Instagram.

Od 28. oktobra

GRAND NOSTALGIJA

SBB

total TV